

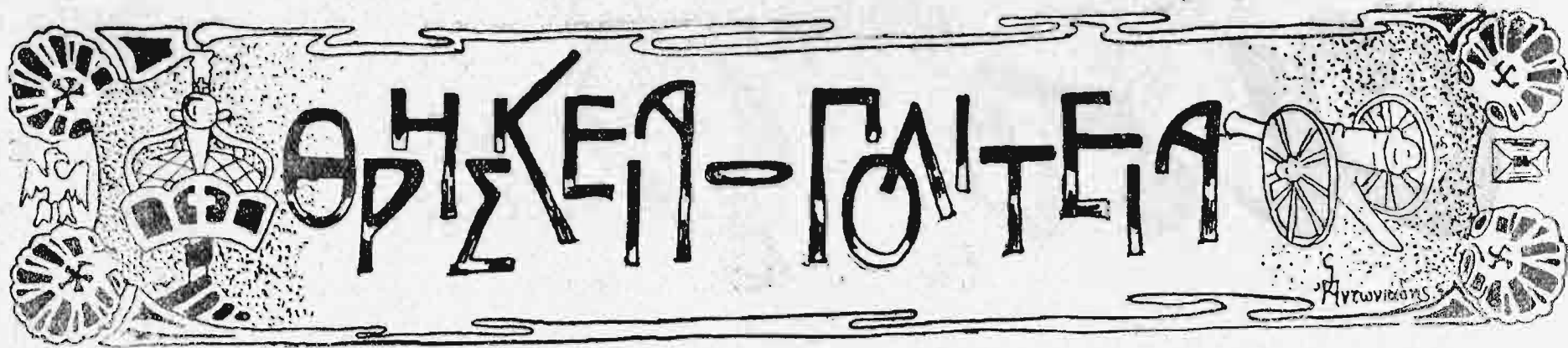
'Απ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΚΑΛΟΙ ΦΙΛΟΙ

ΕΟΡΤΑΙ

Αἱ εορταὶ πλησιάζουν. Ὅπου καὶ ἀνθρώπων τὸ βλέμμα, θὰ ἴδῃ μίαν γενναίαν προσπάθειαν νὰ καταβάλληται. Ἐκαστος φροντίζει πῶς καλλίτερον νὰ διέλθῃ τὰς εὐσήμους αὐτὰς τῆς χριστιανωσύνης ἡμέρας, νὰ χαρῆ περισσότερο αὐτὸς μετ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τῷ ἀνήκουσι καὶ τὸν περιβάλλουσι.

Χάριν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη ἤρχισαν αἱ πρῶται θυσίαι, ἤρχισαν νὰ γίνωνται αἱ κατάλληλοι ἐτοιμασίαι, αἵτινες δυνατὸν μὲν νὰ εἶναι ἐπίπονοι καὶ βαρεῖαι, πάντως ὅμως εἶναι τερπναί, ἀκριβῶς διότι ἔχουσι τερπνὸν τέλος.

Εἰς τὰς καθημερινὰς βιωτικὰς φροντίδας μας, εἰς τὰς συνήθειας μας ἀσχολίας προσετέθη καὶ ἕτερον, τὴν ὁποίαν τρυφερῶς θεραπεύομεν χάριν ἀκριβῶς τῆς χαρᾶς, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπιφυλάσσει.

Ἡ φροντίς αὕτη εἶναι δικαία καὶ ὁ πόθος μας ἀρκετὰ λογικός. Τίς, ἄλλως τε, δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ εορτάσῃ μερικὰς ἡμέρας ἀγίας καὶ ἐνδόξους παρὰ τοῖς φιλότατοις του, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας του, μακρὰν τῶν βιωτικῶν λυπῶν καὶ ἐν μέσῳ ποιᾶς τινος σχετικῆς εὐμαρείας, διαφόρου πάντοτε τῆς συνήθους, τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνει καθ' ἡμέραν;

Ἀξίζει ἀληθῶς νὰ ἐξυμῶσιν αἱ ἡμέραι αὐταὶ καὶ διὰ διαφόρου, ὑψηλοτέρας, ἀνεωτέρας, φαιδροτέρας ζωῆς, ὄχι μόνον ἡμῶν αὐτῶν ἀτομικῶς, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς εὐρισκομένων, ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦσι τὴν οἰκογένειάν μας. Εἶναι φυσικὸν τοῦτο νὰ αἰσθάνηται τις τόσῳ περισσοτέραν εὐτυχίαν, ὅσον περισσοτέραν δύναται νὰ σκορπίσῃ γύρω του. Ἄνθρωποι, ζητεῖτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ τὰς ἀγίας ἡμέρας τῶν εορτῶν; Ὑπάρχει ἐν μέσῳ νὰ τὴν αἰσθανθῆτε γλυκυτέραν καὶ ἄφθονον. Ὑπάρχουσι γύρω σας, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας σας, ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ δὲν θεωρῶνται ἰδικά σας, ἀνήκουσιν ὅμως ὡς τὰ ἄλλα καὶ εἰς σᾶς ἀπὸ σᾶς περιμένουσι τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν· μὴ λησμονήσητε ὅτι πρέπει ν' ἀτενίσθητε καὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ συντελέσητε διὰ τὴν χαρὰν αὐτῶν.

Μεταξὺ ὄλων τῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἔχετε νὰ ἐπιτελέσητε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, εἶναι νὰ σκεφθῆτε καὶ περὶ τῶν ἀποκλήρων ἐκείνων τῆς τύχης, οἱ ὅποιοι ἀναξιοπαθοῦσι, θύματα ὄχι πλέον τῶν κακῶν των, ἀλλὰ ἐρείπια δυστυχιῶν των, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποφύγωσι. Μὴ συγγέετε ταῦτα πρὸς τοὺς ἐπαγγελματικούς ἐπαίτας, ἐκείνους, οἵτινες ἤγαγον εἰς προσοδοφόρον ἐπάγγελμα τὴν τάσιν τῆς χειρός. Ἄρκει νὰ θελήσητε ὀλίγον καὶ θὰ εὗρητε τοὺς ἀξίους τῆς εὐσπλαχνίας σας.

Εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δρόμου σας, εἰς τινὰ γωνίαν μεμακρυσμένης τινὸς συνοικίας, θὰ εὗρητε δύο ὀφθαλμοὺς δακρυσομένους, δύο χεῖλη παραπονεμένα. Σπογγίσατε τοὺς τὰ δάκρυα μὲ μίαν παρήγορον βοήθειαν, κάμετε νὰ γελάσωσι τὰ παραπονεμένα χεῖλη καὶ τότε θὰ αἰσθανθῆτε τὴν γλυκυτέραν ἠδονήν, ἥτις δύναται νὰ προσπαύσῃ τὴν ψυχὴν σας, θὰ αἰσθανθῆτε τὴν ὑπερτάτην χαρὰν, τὴν ὁποίαν οὐδαμοῦ ἀλλαγῆς θὰ εὗρητε.

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ Καταστάσις

Ἡ πολιτικὴ κρίσις, ἡ ἀπὸ τινος ὑποβόσκουσα, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῶν προθέσεων τῆς Κυβερνήσεως καταφανῆς γενομένη, ἀπησχόλησε τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὅλους, ὄχι μόνον τοὺς πολιτικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολίτας γενικῶς, μετ' ἀγωνίας παρακολουθοῦντας τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος καὶ ἀναμένοντας νὰ ἴδωσι ποῦ ἄγει ἡ ἀδιέξοδος, εἰς ἣν εὐρέθησαν.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα φαίνεται ὅτι θὰ δώσῃ τὴν κατεύθυνσιν καὶ θὰ διαλευκάνῃ τὴν κατάστασιν. Κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προταχθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου τοῦ 35 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε διὰ ψήφων 107 κατὰ 99 ὅπως ἡ συζήτησις ἀναβληθῇ διὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν, προηγηθῇ δὲ πάσης ἄλλης ἐπὶ τῶν ἀναγραφέντων ἤδη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Σαββάτου ζητημάτων.

Ἐκ τῆς ψηφοφορίας ταύτης φαίνεται ὅτι τὸ κόμμα τῆς Ἐνώσεως πολὺ δυσχερῶς ἠδυνήθη νὰ ἐπικρατήσῃ, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις πρώτην ἤδη φοράν ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ τόσας ψήφους.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης οἱ βουλευταὶ Ἀλβανίας καὶ Ἀραβίας δριμύτατα ἐπετέθησαν κατὰ τῶν σχεδίων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπεδοκίμασαν αὐτὴν διὰ τὴν στάσιν της, διότι παραμελεῖ τόσα ἄλλα φλέγοντα ζητήματα χάριν νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ψηφίζεται μόνον καὶ μόνον ἵνα σώσῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων, οἱ ἀνεξάρτητοι ἐπεχείρησαν νὰ φέρωσι συμβιβασμὸν τινὰ καὶ συνεννόησιν, κατεβλήθησαν δὲ πολλαὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου προσπάθειαι, αἵτινες ὅμως εἰς οὐδὲν ἀπέληξαν, διότι οἱ ἐνωτικοὶ ἔμειναν ἀνένδοτοι εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ἀφορῶν τὸ πρόσωπον τοῦ Βεζύρου.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην, οἱ ἀνεξάρτητοι εὗρον ἕτερον ἔδαφος συνεννοήσεως, ἀποδεχθέντες τὴν ἐπὶ τρίμηνον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς δι' αὐτοκρατορικὸν διατάγματος. Κατὰ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τῆς Πέμπτης ἡ Κυβέρνησις λέγουσιν ὅτι, πεισθεῖσα εἰς τὰ διαβήματα τῶν ἀνεξαρτήτων, φοβουμένη δὲ μὴ ἐν τῇ Βουλῇ φανῇ ἀνίσχυρος, ἀπεδέχθη τὴν ἐπὶ τρίμηνον διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὑποχωροῦσα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ 35 ἄρθρου.

Ἐν τούτοις ἡ σημερινὴ Βουλὴ προμηγύεται ἐνδιαφέρουσα.

Ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ. Οἱ Ἴταλοι ἐνεργοῦσι προελάσεις, οἱ δ' Ἀραβες ἀνθίστανται ἥρωικώτατα. Πανταχόθεν ἐκφράζονται φόβοι ὅτι ὁ πόλεμος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μεγάλως δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ Αἰρενταλ πρὸς τῶν Αὐστριακῶν καὶ Οὐγγρικῶν Ἀντιπροσωπειῶν ἐδήλωσεν ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ὑφισταμένου πολέμου Τουρκίας καὶ Ἰταλίας ἀναγκάζεται νὰ τηρήσῃ ἐπιφύλαξιν, προσέθεσε δέ: «τὸ συμφέρον ἡμῶν ὅπως ἴδωμεν ἐντὸς ὀλίγου ἀποκαθισταμένην τὴν εἰρήνην κατὰ τοσοῦτον εἶνε ζωηρότερον, καθ' ὅσον, παρατεταμένη διάρκεια τοῦ πολέμου θὰ γίνοντο νὰ ἐπισύρῃ κινδύνους διὰ τὴν περιφρούρησιν τοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ Βαλκανικῇ».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

Ἐπάνω εἰς τὸ γραφεῖόν μου εὔρον προχθές ἐν πολὺ κομψόν βιβλιαράκι, τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς του μοῦ τὸ εἶχε στείλει.

Ὁ τίτλος του εἶναι ἀρκετὰ προκλητικὸς καὶ κουρασμένος ἀπὸ τόσας καὶ τόσας ἀσχολίας, αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς τῶν καθημερινῶν ἐνσκήπτουν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τοὺς δημοσιογράφους, τὸ ἥνοιξα, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς αὐτὸ θὰ εὔρω τὴν ποίησιν ποῦ δὲν διακρίνω γύρω μου.

Ἐφαντάσθημι πρὸς στιγμὴν, ὅτι θὰ εὔρισκον εἰς αὐτὸ ὅλους τοὺς ωραίους στίχους τῶν ποιητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ αἰῶνων ὕμνησαν τὸ φίλημα εἰς ὅλας τὰς γλώσσας καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ὀργάνων· ἤλπισα, ὅτι ὁ ἔρωσ ὁ ποιητικὸς, ὁ αἰθέριος, ὁ διὰ τὸν ἔρωτα ἔρωσ θ' ἀνέξει εἰς τὰς σελίδας του καὶ μ' αὐτὰς θὰ ἐταξίδευσον μακρὰν, πολὺ μακρὰν, ὑψηλὰ τόσον, ὅσον οὐδὲν ἀεροπλάνον θὰ ἠδύνατο νὰ μὲ φέρῃ.

Ἦλπιζον νὰ λησμονήσω τὴν ζωὴν, ἢ ὁποῖα εἶναι τόσον πραγματικὴ, νὰ μεταπηδήσω ἐκεῖ, ὅπου ὁ χρόνος μὲ τὸ θαυμάσιον φωτοστέφανόν του ἔθεσε τὴν ποίησιν. Ἦλπιζον . . .

Καὶ ἥνοιξα τὸ βιβλιαράκι ἐκεῖνο τὸ κομψὸν μὲ τὸν ποιητικὸν τίτλον του καὶ ἤρχισα νὰ διαβάσω.

Πόσον ἠπατήθην!

Εἰς τὰς σελίδας του οὔτε τὸν ἔρωτα εὔρον, οὔτε τὸ αἶσθημα, οὔτε τὴν ποίησιν ἀλλὰ μίαν πολὺ πεζὴν, πολὺ ξηρὰν καὶ σχεδὸν ἀποτροπαίαν πραγματικότητα. Ἀντὶ νὰ εὔρω στίχους ὡς τὸν γνωστόν: «Εἶναι τὸ φίλημα τροφὴ πυρίνη τῆς καρδίας», ἀνέγνωσα ὡς προεισαγωγὴν τοῦ ἔργου: «Τὸ φίλημα εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος ἀγωγὸς ὅλων τῶν μικροβίων, μεταδίδων ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τὸ στόμα ἢ εἰς τὴν λεπτὴν ἐπιδερμίδα τοῦ προσώπου τὰ φοβερώτερα τῶν μικροβίων, τοὺς βακκίλους. . .» Δὲν τολμῶ νὰ προχωρήσω εἰς τὴν ἀντιγραφὴν, λυποῦμαι πραγματικῶς τὸν

ἀναγνώστην μου, διὰ τὴν κατάπτωσιν, τὴν ὁποῖαν θὰ αἰσθανθῇ, τὴν κατάπτωσιν, τὴν ὁποῖαν τόσον σκληρὰ ἔδοκίμασα.

Ἐπὶ τὸν ἀναγνώστην μου, διὰ τὴν κατάπτωσιν, τὴν ὁποῖαν θὰ αἰσθανθῇ, τὴν κατάπτωσιν, τὴν ὁποῖαν τόσον σκληρὰ ἔδοκίμασα.

Ἐν ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ φίλημα. Εὐθύς ὡς ἀκούσετε νὰ προφέρηται ἡ λέξις αὐτή, ἀμέσως φαντάζεσθε ωραίας ἐρώτων σκηνὰς ἢ ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ, ἀγάπης ἢ ἔστω καὶ θλίψιν διὰ τὸν χωρισμόν, οὐδέποτε ὁμως θ' ἀνακαλέσῃ ἢ μνήμη σας τοὺς βακκίλους, τὰ μικροβία, τὰς ἀσθενείας καὶ ὅλα τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστὴμὴ μᾶς βεβαιώνει ὅτι τὸ φίλημα εἰμπορεῖ νὰ φέρῃ. Καὶ ὄχι μόνον σήμερον, ἀλλὰ καὶ αὔριον καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ συμβαίῃ τὸ αὐτό.

Ἡ ἐπιστὴμὴ οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ καταργήσῃ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν τοῦ ἔρωτος μ' ὅλα ὅσα καὶ ἂν γράφῃ, μ' ὅσα καὶ ἂν διδάσκῃ. Πάντοτε θὰ φλυαρῇ καὶ θὰ κατορθώῃ τὸ ἀντίθετον τῶν ὅσων ἐζήτησε.

Καὶ τὸ συμπέρασμα :

Ἄδικοι οἱ κόποι τῶν ἐπιστημόνων, ἄδικος ὁ κόπος τοῦ φίλου μου ἱατροῦ διότι τίποτε δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι τὸ φίλημα εἶναι ὁ καλλίτερος ἀγωγὸς τῶν μικροβίων καὶ τῶν βακκίλων, διότι μία ἄλλη μάγος νεράϊδα μᾶς ἔψαλλε καὶ μᾶς ψάλλει, ὅτι τὸ φίλημα εἶναι τροφὴ πυρίνη τῆς καρδίας.

Θ. Κ. Μ

Ἡ βιομηχανία τῆς κινίνης. — Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑφίστανται 20 ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν τῆς κινίνης. Τούτων 5 ἐν Γαλλίᾳ, 3 ἐν Ἀγγλίᾳ, 2 ἐν Γερμανίᾳ, 2 ἐν Ἰταλίᾳ, 4 ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς, 1 ἐν Ὀλλανδίᾳ, 1 ἐν Γάβρῳ, 1 ἐν Βεγγάλῃ καὶ 1 ἐν Μαδρᾷ. Τὰ τρία τελευταῖα εὐρίσκονται ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη, ἐν οἷς παράγεται ὁ φλοιὸς τῆς κινίνης, ἐξ ἧς κατασκευάζεται ἡ κινίνη. Ὅλα ὁμοῦ τὰ ἐργοστάσια παράγουσιν ἑτησίως 940,000 λίτρας κινίνης.

Ὡς προηγγείλαμεν, τῇ Κυριακῇ 11 τοῦ διαπρεπῆς τῆς πόλεως μᾶς ἱατροῦ, ἡμέτερος δὲ συνεργάτης, κ. Μ. Μουσειδῆς, ἔκαμε τὴν περὶ καλλιπαιδίας διάλεξίν του εἰς τὸν Ἑλλ. Φιλολ. Σύλλογον. Κατὰ τὴν διάλεξιν πληθὺς πολὺ ἀσφυκτικῶς ἐπλήρου τὴν αἴθουσαν, ὅπερ καὶ κατεχειροκρότησε τὸν ρήτορα, κατερχόμενον τοῦ βήματος. Τὸν ἐπίλογον τῆς διαλέξεως ταύτης δημοσιεύομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ἐκείνων, οἵτινες δὲν παρευρέθησαν εἰς τὴν διάλεξιν.

Ἡ ΚΑΛΛΙΠΑΙΔΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙΣ

Τὴν ἐπιστὴμην αὐτὴν ἐκαλλιέργησε πρῶτος ὁ ἑλληνικὸς λαός, ὁ θεοποιήσας τὸ κάλλος, ὅπως τόσον θαυμασίως ἔψαλεν ὁ ποιητὴς Delille :

«Toi que l'antiquité fit éclore des ondes qui descendis des cieux et regnes sur les mondes, Toi, qu'après le bonté, l'homme cherit le mieux, Toi, qui naquies un jour du sourire des dieux, Beauté, je te salue...»

Οἱ νομοθέται πρῶτοι ἔθεσαν τὰς βάσεις ἀγωγῆς, ἱκανῆς νὰ τελειοποιήσῃ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἔλαβον μέτρα σύντονα, ὅπως τὰ βέλτεστα γένηται.

Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει, ὅτι ἡ ἐπιλογή διενεργεῖτο εἰς εὐρείαν ἀκτῖνα καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως τὴν Σπάρτην καὶ τὴν Κρήτην. Τὰ Κρητικὰ ἦθη ὑπερῆσαν τὰ ωραιότερα καὶ μᾶλλον εὐρωσστα μοδέλα πλέον ἐκάστης φυλῆς νὰ διασταυρῶνται διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου, διὰ νὰ διαιωνίζηται ὁ εἰς τύπος θαυμάσιος τῶν ἀνδρογενῶν μορφῶν του.

Τὰ μάρμαρα, ἅτινα διατηρήθησαν ἡμῖν, λέγει ὁ Delay, ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην τοῦτον λαόν, μᾶς παρέχουσι τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν ἐν τῇ πλέον τελείᾳ καὶ ἰδεώδει ωραιότητι.

Εἰς οὐδεμίαν χώραν τοῦ κόσμου, γράφει ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ἢ καλλονὴ εὔρε τρελλότερον ἐνθουσιασμόν καὶ λατρείαν ἐκπαγλωτέραν. Ἐκεῖ μία ωραία γυνὴ ἦτο ἀντικείμενον ἀληθοῦς λατρείας, θεοποιήσεως. Οἱ καλλιτέχνηται τῆς ἡμιλλῶντο νὰ πολλαπλασιάζωσι τὰ μάρμαρα, ἅτινα ἀναπαρίστων τὰς καλονὰς καὶ τελειότητας τοῦ σώματός της, οἱ ἱστορικοὶ καὶ ποιηταὶ ἐξησφάλιζον δι' αὐτὴν τὴν

ἀθανασίαν. Ἀνοίξατε τὴν ἱστορίαν καὶ ἴδετε τὴν **Λαΐδα**, καταδικάζουσαν διὰ τῶν θελημάτων της τὰς αὐστηροτέρας ὀρδίας καὶ τὰς πλέον ἀναισθητοὺς καρδίας, τὴν **Ἀσπ.σίαν**, ἐκλύουσαν περὶ ἑαυτὴν τὰς μεγαλειότατας δυνάμεις τῆς ἐποχῆς της καὶ διανοίγουσαν τὸν ὄριζοντα πρὸς τὰ θαυμάσια τῆς χρυσῆς ἐποχῆς τοῦ Περιελέους, τὴν **Φρόνην**, ἀφοπλίζουσαν τοὺς δικαστὰς της διὰ τῆς λαμπηδόνης τῆς καλλονῆς της, τὴν **Ροδόπην**, νυμφευομένην τὸν Ψαμμίτιχον καὶ ἀνερχομένην ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Φαραώ».

Ἡ ἑορτὴ τῶν Καλλιστείων, καθ' ἣν ἐβραβεύετο ὁ **ὠραιότερος ἔφηβος** καὶ εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐψάλλοντο οἱ παιδεῖοι ἕμνοι τοῦ ποιητοῦ Ἰβύσκου, ἀποδεικνύουσι παντὸς ἄλλου εὐγλωττότερον ὄποση ἀπεδίδοτο σημασία ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν εἰς τὸ κάλλος.

Ἡ σύγχρονος ἑλληνικὴ καλλονὴ εὐρίσκειται, ἄρα γε, ἂν ὄχι βεβαίως εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς τελειότητος, εἰς δ' εἶχον φθάσει οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, τοῦλάχιστον εἰς περιοπτην ἀξίαν τοῦ ὀνόματος τῆς φυλῆς μας :

Δὲν θὰ τολμήσω νὰ δώσω σαφῆ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἀλλ' οὔτε ὁμοῦ καὶ θὰ παραδεχθῶ τὰς ὀλίγας ἐκείνας, ὅπως ἀδίκους καὶ ἐλάχιστα κολακευτικὰς γραμμὰς, ἃς ἀφιέρει πρὸς διετίαν ὁ Α. Vignola διὰ τὴν καλλονὴν τῆς Ἑλληνίδος τῆς πόλεως μας, τὰς καλλονὰς, ἃς τόσον ἐξύμνησεν ἄλλοτε ὁ Μούντζοφλος.

Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς, εἰς τὸ ἄλλως ἐξοχὸν ἔργον αὐτοῦ: «*Toutes les Femmes*», ἀφοῦ ἀπονέμει τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὴν καλλονὴν τῆς Ἑλληνίδος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων, ἐπιτίθει τὰ ἐξῆς διὰ τὰς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν σελ. 262 τοῦ Α' Τόμου:

«Αἱ Ἑλληνίδες τοῦ Πέραν δὲν ἔχουσι τίποτε τὸ σχετικὸν μετὰ τὴν καλλονὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀδελφῶν τῶν τοῦ βασιλείου καὶ τῶν τῶν νήσων. Πολὺν ποικιλίαν καὶ κομῆτες, εὐχαριστοῦνται νὰ ὀμιλῶσι τὴν γαλλικὴν καὶ ἐνδύονται κατὰ τὸν Παρισινὸν συρμόν. Διέρχονται τὴν ζωὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν, ὀπότεν σεργιανίζουσι τοὺς διερχομένους. Εἶνε κακόγλωσσοι καὶ γνωρίζουσιν ὅλα τὰ μικρὰ νέα τῆς γειτονίας, τὰ ὅποια καὶ σχολιάζουσι μετὰ μεγάλην εὐχαριστήσιν».

Τὴν κατὰλληλον ἀπάντησιν εἰς τὸν κύριον αὐτῶν, ὅστις τόσον ἀλαφρῶς ἐκρίνε τὰς συμπολιτίδας μας εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ θέματος, ἔχω δώσει πρὸς ἑτῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἡμερησίου φύλλου καὶ δὲν θὰ ἐπανέλθω ἐνιαυθῶ. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κακογλωσσίας, ἢ ὅποια προσάπεται ὡς ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν τῶν συμπολιτῶν μας, ὑπενηθίζω εἰς τὸν Vignola τὸν ὀρισμὸν, ὃν ἔδωκε πρὸς ἑτῶν διὰ τὰς Γαλλίδας ὁ Lessan: «*Γυνὴ ἐστὶν ἀγωγὸς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος,*

δι' οὗ μεταβιβάζεται ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον πᾶσα πράξις καὶ πᾶσα σκέψις ἀκόμη».

Μαζὴ μετὰ τὰς γνωστὰς Ἀτθίδας, Ἰδοῦ ἐκπαγλοὶ αἱ καλλοναὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, Σιώνης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς λοιπῆς Ἀνατολῆς, μετὰ τὸν τελείως διαμμορφωμένον, εὐσαρκὸν, μετὰ κοραϊλλίνα χεῖλη, φλογερὰ μαῦρα μάτια, κύνειον λαιμόν, παρόστημα ἀγαλματώδους τελειότητος: αἱ Ἀλεξανδριναὶ, ὀλιγότερον ἴσως ἰδιοόρουθμοι ὡς τύπος, περισσότερο κοσμοπολίτιδες, ἐκπληττουσάιν πάντοτε καλλοναὶ ἑλληνικοῦ τύπου, μετὰ τὴν ἐλαφροτάτην ἀπόχρωσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡλίου.

Αἱ Συμυρναῖαι, μετὰ τὴν ὅπως διόλου ἰδιαιτέραν χάριν τῶν, ἢς στεροῦνται αἱ ἄλλαι, καὶ πρὸ πάντων μετὰ τοὺς μαγευτικοὺς, τοὺς ὄγρους, τοὺς παρομιμώδεις ὀφθαλμούς των, κυριολεκτικῶς γοητεύουσι, μεθύουσι τὸν ἀποθαυμάζοντα αὐτάς.

Αἱ Εὐρωπαϊαὶ Ἑλληνίδες, φέρουσι καταφανῆ τὰ ἴχνη τοῦ πεπολιτισμένου περιβάλλοντος, εἰς τὸ ὅποσον ζοῦν, μετὰ μίαν λεπτότητα καὶ χάριν ἐξαιρετικὴν αἱ ἐπαρχιωτικὰς Ἑλληνίδες, αἱ πλεῖστα μετὰ τὰς γραφικωτάτας ἐπιχωρίους ἐνδιαιτίας των, διακρινόμεναι διὰ τὴν ἀφέλειαν, τὴν ἀθρότητα καὶ τὸ ἀπροσποίητον αὐτῶν. Νησιώτισσαι, Πελοποννήσια, Ρουμελιώτισσαι, καθεμιά μετὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ τόπου της. Αἱ νησιώτισσαι προέχουσι, φυσικὰ, διὰ τὴν μείζονα γνησιότητα τῆς ἑλληνικῆς μορφῆς καὶ τὴν γαλήνην καὶ ἡμερότητα, ἢ ὅποια εἶνε ἐξωγραφισμένη εἰς τὰς μορφὰς των. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔκαμε κόρη Κερκυραία χωρική, ἐκ τῶν ὀρεινῶν τῆς περικαλλοῦς γῆσου χωρίων, ἕνας τύπος ἐξαιτίας ἑλληνικῆς καλλονῆς, ἀξίας χρυσίου νεωτέρου Ραφαήλ.

Ὁ «*Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης*», εἰς μίαν εἰκονογραφημένην Ἐπιθεώρησιν του πρὸς ἑτῶν, μετὰ τῶν πεφημισμένων καλλονῶν τοῦ κόσμου ἀπέδωσε τὰ πρωτεῖα εἰς τὸ πεφημισμένον κάλλος τῆς φυλῆς μας, καὶ τὰς γραμμὰς τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος.

Εἰς τὰς γνώμας ταύτας δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε, ἵνα μὴ φανῶ μεροληπιῶν ὑπὲρ τῶν ὀμοειδῶν μου.

Ἐγὼ ὁμοῦ καθήκον νὰ ὀμολογήσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος εὐρέθη ὑπὸ συνθήκας ὅπως ἐξαιρετικὰς, διὰ νὰ γράψῃ ὅ,τι ἔγραψεν.

Ἐγὼ θὰ ζητήσω τὴν καλλονὴν ἐκείνην, ὅπου ἀνευρίσκει τις τὴν μέλλουσαν νεολαίαν τῆς φυλῆς μας, τὴν σχολῆν, τὰ Παρθενάγωγεια, καὶ θὰ δώσω τὸν λόγον εἰς μίαν λογιάν Ἑλληνίδα, τὴν κ. Καλλιρόην Περγέν, διὰ τὴν ὅποιαν ὁ Γάλλος Jules Guillebert ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα εἰς τὴν «*Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων*»:

«Un des écrivains, le plus justement ce-

lèbres de la Grèce, dont les idées neuves hardies et attrayantes, pour discutables qu'elles puissent paraître, n'en acusent pas moins une personnalité admirable, d'un caractère élevé et d'un esprit noble. Elle fait honneur non seulement aux lettres grecques, mais à la femme moderne, à quelque pays qu'elle appartient».

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀναγνώσω περικοπὴν τινα, σχετικὴν μετὰ τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς θέμα, ἐξ ἄρθρου τῆς μεγάλης ταύτης Ἑλληνίδος φεμινιστοῦ, δημοσιευθέντος εἰς τὴν «*Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν*»:

«Μεταξὺ πενήντα κοριτσιῶν, τὰ ὅποια ἀνὰ δύο, ὡς στρατιῶται πειθαρχικοὶ διέσχισαν προχθὲς τὴν λεωφόρον Κηφισσίας, ὁ φίλος μου κ. Τσζκόπουλος δὲν εὗρεν οὔτε μίαν εὐμορφην. Αὐτὸ ἔγραψεν εἰς τὸ «*Νέον Ἄστυ*» καὶ αὐτὸ ὀφείλει νὰ εἶναι ἀληθές, διότι εἰς τοιαῦτα αἰσθητικὰ ζητήματα ὁ γοῦψας εἶναι δοκιμασμένης κολαισθησίας.

Ἐπρόσθεσεν ὁμοῦ, ὅτι δὲν ἦσαν εὐμορφες, διότι ἦσαν χλωμές, μετὰ μάτια σβυσμένα, μετὰ σώματα ἀσθενικά. Δηλαδή παιδιὰ δεκατεσσάρων καὶ δεκαῖξ ἑτῶν, ἐπάνω ἀκριβοῦς εἰς τὴν ἀνθησίαν των μαρμαίνονται καὶ σβέννουν καὶ προετοιμάζονται εἰς ἀναιμικὰς καὶ χλωροτικὰς γυναῖκας τῆς αὔριου. Καὶ τὴν φυσίαν αὐτῆν τῆς νεότητος καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ τῆς ἀκμῆς τῆς αὔριου, ξεύρετε εἰς ποῖον τὴν καμνοῦν τὰ παιδιὰ αὐτά, τὰ ὅποια δὲν εἶναι μόνον πενήντα, ἀλλὰ πεντακόσια καὶ πέντε χιλιάδες εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα:

(ἀκολουθεῖ)

ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ἙΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μ. ΜΟΥΣΕΙΔΟΥ ἰατροῦ,

τῆ συνεργασίᾳ

τῶν διαπρεπεστέρων ἐν Ἑλλάδι, Εὐρώπῃ καὶ Ὀθ. Ἀυτοκρατορίᾳ Ἑλλήνων καθηγητῶν, ἰατρῶν.

Τὸ σοβαρότερον, καλλιτεχνικώτερον, εὐθηνότερον ἑλληνικὸν ἰατρικὸν περιοδικόν.

Τόμος ἐτήσιος ἐξ 800 περίπου σελίδων σχήματος 80x

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ 40 ΓΡ. ΔΙ' ΟΔΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

10 ΦΡΑΓΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Γραφεῖα: Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, Κωνσταντινουπόλις.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

Α. Χ. Σ. ΣΠΟΝΕΚ

ΓΑΛΛΑΤΑ

—<—>—

Περιποιήσις προθυμοτάτη.

Μαγειρικὴ ἀνεπίληπτος.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 888)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Β', Ο ΠΟΡΘΗΤΗΣ (1481 - 1481)

Τουτουτρόπος ὄλα τὰ παράλια καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους περιήλθον εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Τούρκων, ἐκτὸς τῆς Κρήτης, ἣτις παρέμεινε εἰσέτι εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Βενετῶν καὶ τῆς Ρόδου, τὴν ὁποίαν κατεῖχον οἱ ἰππῶται τοῦ τάγματος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ τὴν μὲν ἄλωσαν τῆς Κρήτης, ἀπαιτούσης καὶ χρόνον μακρὸν καὶ ναυτικὰς δυνάμεις μεγάλας. ἀνέβαλεν ὁ σουλτάνος εἰς μέλλον ἀπώτερον. Τὴν Ρόδον ὅμως, τῆς ἐποίας οἱ ὑπερήφανοι ἰππῶται εἶχον μὲν δεχθῆναι νὰ δίδωσιν εἰς τὸν σουλτάνον χρηματικὸν τι ποσὸν ἔτησίως, ὄχι ὅμως καὶ τὴν ἰδιότητα φόρου τακτικοῦ καὶ ὑποχρεωτικοῦ, ὁ σουλτάνος ἀπεφάνισεν νὰ κατακτήσῃ ἀμέσως· ἐξοπλίσας δὲ πο-

νημαλωτίσθησαν, μετὰ πολλοῦ δὲ κόπου κατώρθωσεν ὁ Μεσίχ πασᾶς νὰ περισυλλέξῃ τὰ ὑπολείμματα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου του καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ σουλτάνος, βαρέως φέρων τὴν ἀποτυχίαν ταύτην, διέταξεν ἀμέσως νὰ ἐτοιμασθῇ μέχρι τοῦ ἐπομένου ἔαρος (1481) μέγας στρατός καὶ στόλος διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Ρόδου. Ἄλλ' ἐνῶ ἤτοιμάζετο καὶ αὐτὸς νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκστρατείας, ἐπεθεώρει δὲ τὰ στρατεύματά του ἐν τῷ μεταξὺ Σκουτάρεως καὶ Παντειχίου *Χουνκιάρ-τσαϊρῆ*, πάσχων ἤδη ἀπὸ καιροῦ, ἐτελεύτησε τῆ 3 Μαΐου 1481, ἐν ἡλικίᾳ πεντηκοντατριῶν ἐτῶν καὶ μετὰ τριακονταετῆ βασιλείαν, διαρκούσης τῆς ὁποίας κατήργησεν αὐτοκρατορίας μὲν δύο, βασιλείαν καὶ ἡγεμονείας δεκατέσσαρας, διακοσίας δὲ τὸ ὅλον ὀχυρὰς πόλεις καὶ φρούρια.

Μεχμέτ τὸν Β' τὸν Πορθητὴν διεδέχθη, μετὰ ἑννέα ἡμέρας καταφθάσας ἐξ Ἀμασίας, τῆς ὁποίας ἦτο διοικητὴς, ὁ υἱὸς του *Βαγιαζήτ ὁ Β'*. Ὁ δὲ Μεχμέτ ἐτάφη ἐν τῷ φερωνύμφῳ αὐτοῦ τεμένει, ἐνταῦθα.

ΣΟΥΛΤΑΝ ΒΑΓΙΑΖΗΤ Ο Β'

(1481 - 1512)

Εἰς ἡλικίαν τριακοντατεσσάρων ἐτῶν ἀνήλθε τὸν ὀσμανικὸν θρόνον Βαγιαζήτ ὁ Β', ἀφοῦ ἐν πρώτοις ἐπολέμησε πρὸς τὸν στασιάζοντα πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου νεώτερον ἀδελφόν του *Δζέμ* (τὸν Ζίζιμ τῶν εὐρωπαϊῶν ἱστορικῶν), τὸν ὁποῖον καὶ νικήσας ὀριστικῶς πρὸς τὴν Προῦσαν, ἠνάγκασεν νὰ καταφύγῃ εἰς Εὐρώπην, ἀπὸ περιπετείας δὲ εἰς περιπέτειαν νὰ καταλήξῃ ἐν Ρώμῃ. ὅπου καὶ ἀπέθανε, δηλητηριασθεὶς ὑπὸ τοῦ πάπα *Ἀλεξάνδρου ΣΤ'* τοῦ *Βοργίου* (1492-1503).

Ὁ Βαγιαζήτ ἐξηκολούθησεν, ἀλλ' ἀνευ πολλῶν ἐπιτυχῶν, τὸν πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν πόλεμον, ἐπετέθη δὲ καὶ κατὰ τοῦ μαμελοῦκου χαλίφου τῆς Αἰγύπτου, μετὰ τοῦ ὁποῖου ὅμως ἠναγκάσθη μετ' οὐ πολὺ νὰ συνάψῃ εἰρήνην.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Βαγιαζήτ ἄρχονται κυρίως τὰ ὄργια τοῦ γενιτσαρικοῦ τάγματος, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ πολέμου, ὅτε οἱ Γενιτσαροὶ κατήντων ἢ μάλιστα τῶν χωρῶν, διὰ τῶν ὁποῖων διέβαινον. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Βαγιαζήτ συμβαίνει καὶ ἡ πρώτη, ἀλλ' ἀνεπιτυχής, σταυροφορία κατὰ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐγκαθιδρύσεως τοῦ τουρκικοῦ κράτους.

Τῷ 1495 ὁ βασιλεὺς τῶν Γάλλων *Κάρολος ὁ Η'* (1483-1491), ἐν τῷ οἴστρῳ τῆς δεκαπενταετίας του μόλις ἡλικίας, συνέλαβε τὸ μέγα σχέδιον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀνα-

τολῆς ἀπὸ τῆς τουρκικῆς δυναστείας· πρὸς τοῦτο δὲ ἠγόρασε παρὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ ἐν τῇ παπικῇ ἀγλῇ ζώντος βυζαντινοῦ πρίγκηπος *Ἀνδρέου*, κληρονόμου τοῦ γνωστοῦ μας *Θωμᾶ Παλαιολόγου*, τὰ ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας δικαιώματα αὐτοῦ. Τίτλοφρονηθεὶς τουτουτρόπος Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, ἦτο ἔτοιμος νὰ βαδίσῃ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βασιζόμενος καὶ εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν Ἑλληνικῶν, σλαβικῶν καὶ ἀλβανικῶν λαῶν τῆς χερσονήσου. Ἄλλ' ὄχι μόνον αὐτὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ πέραν τοῦ Δυρραχίου καὶ μόλις κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὸν καταδιώξαντα αὐτὸν ἐκ Βοσνίας τουρκικὸν στρατόν, ἀλλ' ἐγένετο καὶ αἷτιος νέων συμφορῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Πελοποννήσῳ, τῶν ὁποῖων οἱ κάτοικοι, ἐνθουσιασθέντες διὰ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπαναστατήσαντες, ἐπλήρωσαν κατόπιν διὰ τοῦ αἵματός των τὴν παράβολον τοῦ Γάλλου βασιλέως ἐγχείρημα.

Ἐν τούτοις ἡ βασιλεία τοῦ Βαγιαζήτ ὑπῆρξε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτυχής, διάφοροι δὲ συνετάραξαν αὐτὴν ἐσωτερικαὶ στάσεις καὶ τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἡγεμόνων ἀνταρσίαι, τὰς ὁποίας πολλάκις ὑπεκρίνον αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Βαγιαζήτ.

Ἄλλὰ καὶ σεισμὸς μέγας, τῷ 1509, ἀνήμεμα τοῦ Σταυροῦ (14 Σεπτεμβρίου), τεσσαράκοντα πέντε δὲ ἡμέρας διαρκέσας, κατέστρεψε μέγα μέρος τῆς Πόλεως, ἐφόνευσε δὲ περὶ τὰς δεκατρεῖς χιλιάδας κατοίκους καὶ ἀπειράριθμα κτήνη. Τούτου ἐνεκεν, ἅμα τῷ ἔαρι τοῦ ἐπομένου ἔτους (1510), ἐγένετο ἀνάγκη ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως τῶν τειχῶν τῆς Πόλεως, τὰ ὁποία εἶχον ἐν πολλοῖς κρημνισθῆ.

Τὸ κορύφωμα εἰς τὰς ἀτυχίας τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸς ὁ Βαγιαζήτ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του νὰ διαμοιράσῃ τὴν διοίκησιν τῶν ἐπαρχιῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν του· τοῦθ' ὅπερ ἐπέφερεν ὄχι μόνον ἀντιζηλίαν καὶ σπαραγμοὺς μεταξὺ τῶν υἱῶν του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνταρσίαν αὐτῶν κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς των. Ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὁ νεώτερος πάντων ὀνόματι Σελήμ, κατώρθωσε νὰ προσοικειωθῇ καὶ τοὺς Γενιτσαροὺς, τῆ δὲ 25 Ἀπριλίου 1512, οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν συναθοοισθέντες μετὰ πλείθους πολλοῦ κάτωθεν τῶν ἀνακτόρων, ἀπήτησαν θορυβωδῶς τὴν παραίτησιν τοῦ Βαγιαζήτ ὑπὲρ τοῦ Σελήμ.

(ἀκολουθεῖ)

λύαριθμον στρατόν καὶ στόλον, ἀπέστειλεν αὐτὸν κατὰ τῆς νήσου τῷ 1479, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Μεσίχ πασᾶ. Μετὰ πολυήμερον ὅμως πολιορκίαν, ὁ πασᾶς ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπρακτος εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ σουλτάνου ἐνισχύσεις. Ὁ σουλτάνος ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν καὶ ἄλλα πλοῖα καθὼς καὶ στρατὸν περισσότερον, κατὰ Μάϊον δὲ τοῦ ἐπομένου ἔτους (1480) ὁ Μεσίχ πασᾶς ἐξέπλευσε πάλιν κατὰ τῆς Ρόδου καὶ ἐπολιορκήσεν αὐτήν. Καὶ κατώρθωσε μὲν, κατὰ τὴν γενικὴν ἔφοδον τῆς 28 Ἰουλίου, ν' ἀναβιβάσῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ φρουρίου καὶ νὰ στήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν τουρκικὴν σημαίαν, αἰφνιδίως ὅμως τοιαύτην φοβερὰν ὑπέστη ἐκ μέρους τῆς φρουρᾶς ἐπίθεσιν, ὥστε κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν φυγὴν, ἑννέα μὲν χιλιάδες Τούρκων ἐφονεύθησαν, ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε χιλιάδας ἐτραυματίσθησαν καὶ

1. Ἰδε σελίδα 874 τοῦ Ἄπ' Ὀλα.

1. Ἰδε σελ. 961 τοῦ Ἡμερολογίου Ἄπ' Ὀλα.

Η ΩΡΑΙΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Ἐσπερος ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ.

Ἰλιάς.

Ὁ Ὅμηρος εἶναι οὗτος, ὅστις, θαυμάζων τὴν Ἀφροδίτην ἐν τῷ αἰθρίῳ τῆς ἑσπέρας οὐρανῷ πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν, ὡς ἡμεῖς νῦν, χαιρετᾷ αὐτήν, ὀνομάζων κάλλιστον πάντων τῶν ἄλλων ἀστέρων. Καὶ ἀληθῶς τίνας βλέμμα δὲν εἴλκυσε διὰ τῆς ζωηρᾶς αὐτοῦ λάμπειας ὁ ἀστὴρ οὗτος; Καὶ τίς θεωρῶν τοῦτον λάμποντα ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας, ἤθελε κρατηθῆ τοῦ νὰ μὴ προσφωνήσῃ αὐτὸν ὡς τὸν λαμπρότερον τῶν ἀστέρων;

Τὸ ἀκτινοβόλον τοῦτο ἄστρον ἀπὸ τῆς μᾶλλον ἀπομακρυσμένης ἀρχαιότητος ἔχει παρατηρηθῆ. Εἶναι ὁ μόνος ἀστὴρ, περὶ τοῦ ὁποῦ ὁμιλεῖ ὁ Ὅμηρος καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Ἡσαΐας καλεῖ Ἐωσφόρον. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι τὸ ὀνόμαζον «τὸ οὐράνιον πτηνὸν τῆς πρωΐας καὶ τῆς ἑσπέρας», οἱ δὲ Βαβυλώνιοι εἶχον παρατηρήσει πρὸ τριάκοντα καὶ πέντε αἰῶνων τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ἀφροδίτης πρὸ τοῦ ἡλίου. Οἱ Ἰνδοὶ τὴν ἀπεκάλουν «φωταυγῆ» καὶ οἱ πρῶτοι Ἀραβες Zohra, δηλαδὴ «οὐρανίαν αἴγλην». Ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ὁ μόνος ἀστὴρ, ὅστις ὡς ἡ ἑμῶν ἡμερῶν τοῦ θεοῦ ἐθεωρήθη ἐπὶ τῶν αἰῶνων ὡς τὸ σύμβολον τῆς καλλονῆς καὶ τοῦ ἔρωτος. Ὑψώσωμεν τὴν ἑσπέραν ταύτην τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν· θὰ ἴδωμεν τὸν ἀστὴρα τὸν ὑμνηθέντα ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Βιργιλίου.

Πολλὰ συνέβησαν ἔκτοτε· ἡ πρόδοσις τὰ πάντα μετέλλαξεν, ὁ ἀστὴρ ὅμως μένει ἐκεῖ, εἰς τὴν θέσιν τὸν ἐθεωρήσαν οἱ αἰῶνες. Ποῦ εἶναι οἱ ὀφθαλμοί, οἵτινες ἠτένιζον τὴν Ἀφροδίτην πρὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν; Ποῦ εἶναι αἱ καρδίαι, αἵτινες τῇ ἐνεπιστεύοντο τὰς ἔρωτικὰς ἐκμηστουρέσεις;

Ἡ Ἀφροδίτη εὐρίσκειται νῦν ἐν μιᾷ τῶν σπανιωτέρων περιόδων τῆς μεγάλης αὐτῆς λάμπειας. Εἶναι τόσον φωταυγής, ὥστε παράγει σκιάν ὡς τὸ ἡμίφως τῆς Σελήνης, εἶναι δὲ εἰκόλον νὰ βεβαιωθῆ τις περὶ αὐτοῦ εἴτε τοποθετούμενος εἰς ἐν σκοτεινὸν δωμάτιον, εἴτε βαδίζων ἐμπροσθεν τοίχου τινὸς ἐν τῇ ἔσοχῃ. Δύναται τις νὰ τὴν διακρίνῃ καὶ ἐν πλήρει ἡμέρᾳ μὲ γυμνὸν ὀφθαλμὸν ὄχι μόνον πρὸ τῆς δύσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ παῦ ἀκριβῶς εὐρίσκειται. Οὐδεὶς ἀστὴρ καὶ μάλιστα οὐδεὶς πλανήτης φθάνει εἰς παρομοίαν λαμπρότητα. Τὸ ὄρατόν τῆς Ἀφροδίτης ἐν πλήρει ἡμέρᾳ παρατηρήθη πρὸ πολλῶν χρόνων, ἀναφέρεται δὲ ἐν γεγονόσι ἱστορικῶν περὶ αὐτοῦ. Ὅτε ὁ Βοναπάρτης ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκστρατείας του, δι' ἧς ἐξέτεινε μέχρι τῆς Ρώμης τὸ κράτος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐγένετο δεκτὸς ἐν Παρισίοις μετὰ μεγίστων τιμῶν. Διευθυνόμενος δὲ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λουξεμβούργου ἐφιππος μετὰ τῶν συστρατη-

γῶν του, ἐξεπλάγη βλέπων ὅτι ὁ λαός, ὅστις παρὶ αὐτὸν συνωθεῖτο διὰ νὰ τὸν ἐπευφημήσῃ, παρετήρει ἐν ἐν τῷ οὐρανῷ λάμπον σημεῖον ἀντ' αὐτοῦ. Ἦτο ἡ Ἀφροδίτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ ἐνθουσιώδης γαλλικὸς λαὸς ἔβλεπε τὸν νικητὴν τῆς Ἰταλίας.

Περὶ τὴν Ἀφροδίτην, τὸν ἀστὴρα δηλονότι καὶ τὴν θεάν, ἐπλέχθησαν ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος οἱ θελκτικότεροι μῦθοι, ἐκπηγάσαντες ἐκ τῶν χαρίτων, ἃς ἀφθόνους παρέχουσι. Ἡ θεὰ ἦτο ἡ ὠραιότερα τῶν θεαινῶν τοῦ Ὀλύμπου, ὁ ἀστὴρ φαίνεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς ὁ λαμπρότερος τῶν ἀστέρων.

Ἄλλ' ἤδη τὸ ἄστρον τῆς πρωΐας καὶ τῆς ἑσπέρας δὲν χάνεται εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν μύθων. Ἡ ἐπιστήμη ἔσυρε τὸν πέπλον καὶ ἰδοὺ ἡ Ἀφροδίτη εἰς ἀστὴρ ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου, οἱ δὲ θεωροῦντες τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἄστρον σήμερον δὲν τὸ βλέπουν ὡς οἱ σύγχρονοι τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Μανιλίου, ὡς φωτεινὸν δηλονότι σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ λάμπον ὑπὲρ τὰς καρδίας μας, ἀλλ' ἓνα κόσμον ἀνάλογον τοῦ ἡμετέρου διαγράφοντα, ὡς ἡ γῆ περὶ τὸν αὐτὸν ἥλιον τὴν τροχίαν του, ζῶντα ἐκ τῆς θερμότητος καὶ τοῦ φωτός του καὶ ἐπὶ τέλους δυνάμενον νὰ εὐρίσκηται εἰς κατάστασιν νὰ φέρῃ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ λογικὰ ὄντα, ἅτινα, ἀτένιζοντα τὸν ἡμέτερον πλανήτην νὰ ἀναγνωρίζωσιν ἐν αὐτῷ ἓνα γείτονα καὶ ἓνα ἀδελφόν.

Τὸ μεγαλειότερον βεβαίως ἔργον τῆς ἀστρονομίας εἶναι ὅτι κατέστησε τὸν ἄνθρωπον πολίτην τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ πλανήτης, ἐφ' οὗ κατοικοῦμεν, εἶναι ἐν ἄστρον, ὡς ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ἄν ὄντως δὲν κατέχη τὸ κέντρον τῆς δημιουργίας, κεῖται πάντοτε εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀπείρου ὡς οἱ μᾶλλον μεμακρυσμένοι ἀστέρες τοῦ Γαλαξίου. Αὐτὴ ἡ λάμπουσα Ἀφροδίτη δὲν κατέχει ἐν ἑαυτῇ φῶς ἕτερον ἐκεῖνου, τὸ ὁποῖον δανείζεται ἐκ τοῦ ἡλίου, ὡς ἡ Γῆ καὶ ἡ Σελήνη. Ἐκεῖ πλέον δὲν ἐνέχει ὁμοιότητος καταπληκτικὰς πρὸς τὴν Γῆν. Λάβετε τυχαίως ἐν τηλεσκοπίῳ, οὐχὶ καὶ μεγάλῃς δυνάμεως καὶ διευθύνάτο το πρὸς τὸν Ἐωσφόρον· θὰ ἴδητε δι' αὐτοῦ τὴν σφαιρὰν τῆς Ἀφροδίτης περιβεβλημένην δι' ὁμοίας σχεδὸν τῇ ἡμετέρα ἀτμοσφαιράς. Ἄν ἀυξήσῃτε τὴν δύναμιν τοῦ ὀργάνου σας καὶ λάβετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κάμητε μερικὸς ὑπολογισμοὺς τῆς πρακτικῆς ἀστρονομίας, θέλετε εὐρεῖ ὅτι ἡ διάμετρος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος πλανήτου εἶναι ἴση τῇ τοῦ ἡμετέρου, ἀλλ' ἡ Ἀφροδίτη ὅμως εἶνε κατὰ τι ἑλαφρότερα τῆς γῆς, τῆς βαρύτερῃς τῆς μὴ ἰσομένης εἰμῆ πρὸς τὰ ὀκτὼ δέκατα τῆς ἡμετέρας. Ἐν χιλιόγραμμον μεταφερθὲν ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης δὲν ζυγίζει παρὰ 802 γραμμάρια, ἐπὶ τοῦ Ἄρεως 376 καὶ ἐπὶ τῆς Σελήνης μόνον 174, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡμεῖς ἐνταῦθα εἴμεθα βαρύτεροι τῶν οὐρανίων γειτόνων μας. Ἡ ἀστρονομία μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἀδελφὴ τῆς γῆς μας εὐρίσκειται καὶ εἰς ἐπικοινωνίαν μεθ' ἡμῶν οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ φωτός της, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἔλξεως, προσέτι δ' ὅτι τὸ διάστημα ἀντὶ νὰ εἶναι εἰς χωρισμὸς μεταξὺ τῶν κόσμων, εἶναι τούναντίον εἰς ἀληθῆς δεσμὸς, ἐν ἀόρατον ἐνωτικόν

σημεῖον. Οὕτω, παραδείγματος χάριν, ἡ ἀπόστασις ἧτις μᾶς χωρίζει τῆς Ἀφροδίτης, εἶναι περίπου 41 εκατ. χιλιόμετρα. Διὰ νὰ διανύσῃ δὲ τὴν ἀπόστασιν ταύτην τὸ φῶς δὲν χρειάζεται ἢ 2 λεπτὰ καὶ 17 δευτέρα. Τοῦτο εἶναι ἄρα γε σπουδαῖος χωρισμὸς; Ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Γαλλίας ἐν τηλεγράφημα διὰ νὰ μεταφερθῆ ἀπὸ τῆς μιᾶς συνοικίας εἰς τὴν ἄλλην ἔχει ἀνάγκην περισσοτέρας τῆς μιᾶς ὥρας. Ἐάν ποτε οἱ ἀστρονόμοι δυνηθῶσι νὰ ἐγκαταστήσωσι τὸν οὐράνιον τηλεγράφων μετὰ μεγαλειτέρας εὐκολίας καὶ ταχύτητος, θὰ συννενοῖται τις ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ἕτερον ὡς ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τῶν Παρισίων μέχρι τῆς ἄλλης.

Ἐάν ἡ φωτεινὴ ἀκτὴ ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης διὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς Γῆς χρησιμοποιεῖ 2 καὶ 17', ἢ ἔλξῃ μεταξὺ τῶν δύο πλανητῶν μεταβιβάζεται ταχύτερον ἀκόμη, διότι μόλις ἐν δευτερόλεπτον τῇ ἀρκεῖ ὅπως διανύσῃ τὸ μεταξὺ τῶν δύο τούτων πλανητῶν διάστημα. Ὅταν ἡ Ἀφροδίτη διέρχεται πλησίον ἡμῶν ἢ ἔλξῃ αὐτῆς ἀποσπᾷ τῆς κανονικῆς ἡμῶν τροχίᾳς καὶ πρὸς στιγμὴν ἠθέλε τις πιστεύσει ὅτι ἡ Γῆ καὶ ἡ Ἀφροδίτη θὰ συναντηθῶσιν εἰς τὰ οὐράνια δώματα, ὡς δύο ψυχὰι πετώσαι ἐν τῷ κήπῳ, ἀλλ' ὁ ἰσχυρὸς ἥλιος εἶναι παρὼν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, καὶ οὕτω τὸ πᾶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν ὀρισμένην αὐτοῦ τροχίαν.

Τὸ ἔτος τῆς Ἀφροδίτης εἶναι βραχύτερον τοῦ ἡμετέρου· ἀποτελεῖται ἐκ 224 ἡμερῶν, ἀλλ' αἱ ἡμέραι αὐτοῦ φαίνονται ὅτι εἶναι πολὺ μακρὰ ἢ μᾶλλον αἰῶνιοι. Τῶν ἀστρονόμων πολλοὶ εἰκάζουσιν ὅτι ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῇ περὶ τὸν ἥλιον αὐτῆς στροφῇ στρέφει πάντοτε τὸ αὐτὸ ἡμισφαίριον, τοῦθ' ὅπερ παράγει τὸ ἀρκετὰ περίεργον γεγονός: ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σφαιράς τοῦ γείτονος ἡμῶν πλανήτου ὁ ἥλιος, ἡ θερμότης, ἡ ζωή, ἀπὸ τὰ ἄλλα ἢ αἰωνία νύξ, τὸ σκότος καὶ τὸ ψῦχος τοῦ θανάτου, εἰς δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, δι' ὧν διέρχεται ἡ περιφέρεια τοῦ φωτεινοῦ κύκλου, ἢ αἰωνία ἀμφιλύκη καὶ τὸ διαρκὲς ἡμίφως. Ἐάν τοιοῦτόν τι συμβαίη καὶ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης, ὑφίστανται ὄντα ὀργανικά, βεβαίως ἢ μεγαλειτέρα τῶν ἀντιθέσεων εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς των καὶ τοὺς χαρακτηρὰς των θὰ ὑπάρχη.

Νῦν ὁ ἥλιος εὐρίσκειται εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν τῆς δραστηριότητός του διὰ τῶν κηλίδων καὶ προβολῶν, αἵτινες ἀνανεοῦνται κατὰ ἐνδεκα ἔτη· συνέβησαν τοιαῦτα πρὸ 11 ἐτῶν καὶ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν πρὸ τοῦ 1916. Τῶν μεταβολῶν τούτων, τῶν συμβαινουσῶν ἐπὶ τῆς ἡλιακῆς ἐπιφανείας, λαμβάνομεν γνῶσιν διὰ τῶν παλμῶν καὶ τῶν παρεκκλίσεων τῆς μαγνητικῆς βελόνης, ἧτις, καίτοι κεκλεισμένη ἐντὸς τῆς μεταλλικῆς αὐτῆς θήκης, παρῆχει ἡμῖν ἀσφαλεῖς ἐνδείξεις τῶν διακυμάνσεων, αἵτινες συμβαίνουσιν εἰς τοσαύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν. Ἀναλόγως λοιπὸν τῆς ἡλιακῆς ταύτης δραστηριότητος εἶναι καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός τοῦ Ἐωσφόρου, ὅστις ἤδη λάμπων εἰς τὸ στερέωμα, προσελκύει ὄλων τὰ ὄμματα, καὶ ἂν ἔχασε τὴν μυθολογικὴν αὐτοῦ δόξαν διὰ τῆς ἀστρονομίας, δὲν παύει νὰ εἶναι διὰ πάντας τὸ ὠραιότερον ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ λαμπρότερος πλανήτης.

(Κατὰ τὸν Flammarion).

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 891)

Τὰ πορίσματα τῶν παρατηρήσεων τοῦ κ. Λώρη τὸν κατεγοήτευσαν. Παρητήρησεν ὅτι ἡ νεαρὰ κηδεμονευομένη του ἦτο φύσις πλουσίως περροικασμένη καὶ ὅτι ὀλίγη ἐκπαίδευσις θὰ ἐπολλαπλασίαζε τὰ φυσικά αὐτῆς προσόντα. Ἡ Μυρτώ δὲν ἐγνώριζεν οὐδὲν ἐκ τῶν ὄσων μανθάνει τις, ἀλλὰ δὲν ἠγνόει οὐδὲν, ἐκ τῶν ὄσων μαντεύει τις. Πρὸς τοῦτοις ἡ μετὰ τοῦ κ. Λώρη ἐπικοινωνία, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἐγνώριζε τὰ πάντα, τὴν ἔκαμνε νὰ ἐρυθριᾷ διὰ τὴν ἀμάθειάν της καὶ τῆς ἐνέβαλε τὸν ζῆλον τῆς μαθήσεως. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ ἐκπαίδευσις τῆς Μυρτῆς ἦτο καθήκον ἐπιβεβλημένον κατὰ τὸν κ. Λώρη, ὅστις, χωρὶς οὐδεμίαν ἀξίωσιν παιδαγωγοῦ, ἤρχισε νὰ προλαίαινη τὴν ὁδὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐπωφελεῖτο πάσης περιστάσεως ὅπως τῇ μεταδόσῃ γνώσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων γενικὰς καὶ ἀκριβεῖς. Τὰ λαμπρὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα τῷ ἀπεκάλυπτε καθ' ἑκάστην, ἐπηύξησαν τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην του καὶ μετέβαλον εἰς βαθεῖαν συμπάθειαν τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἠσθάνθη ἄλλοτε δι' αὐτήν. Ἠσθάνετο, ἄλλως τε, μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐρασιτέχνου, ἀπολαμβάνων τὰ πρῶτα παρθένα αἰσθηματά ψυχῆς ὄντως νεαρᾶς, ἀποκαλυπτομένης εἰς τὴν ζωὴν, ὡς τὸ ἑαρινὸν ἄνθος, ὅπερ ἀνοίγει, ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ θερμοῦ ἡλίου, τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ στεφάνην.

Ἡ Μυρτώ ἀναμφιβόλως ἐμάντευε τὸ τί ἐν τῇ ψυχῇ ἐκείνου συνέβαινε, καὶ μολοντί τὸ ἐκράτει μυστικὸν εἰς τὰ μυχαιάτα τῆς ὑπάρξεώς της, ἐν τοῦτοις ἦτο ἀριδὴλος ἢ εὐγνωμοσύνη, ἢ ἠσθάνετο διὰ τὸν γενναϊόδωρον καὶ καλὸν αὐτῆς φίλον.

Αἱ γυναῖκες κολακεῖαι δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τὸν Ἰάκωβον Λώρη. Ἐδῶσε καὶ ἔλαβε πολλάς, ἀλλὰ δὲν ἠμβλύθη ὡς ἐκ τούτου ἡ καρδία του, τοῖναντίον δὲ διετήρησε θαυμασίαν ὀξύτητα αἰσθημάτων, ἢ ἐπηύξησεν ἡ Μυρτώ διὰ τῆς προσοχῆς, ἢν ἔδιδεν εἰς πάντα λόγον ἐκείνου καὶ εἰς τὸ προφανὲς ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐπεδείκνυε διὰ πᾶν ὅ,τι προήρχετο ἐξ ἐκείνου. Ὡς ἐκ τούτου ἦτο κατεγοητευμένος ἐκ τῆς προδύλου προσπαθείας, ἢν κατέβαλλεν ὅπως διεισδύσῃ εἰς τὰς σκέψεις του καὶ τὰς οικειοποιηθῇ. Ἡ εὐπείθειά της ἦτο ἐμπαθὴς ὡς καὶ ἡ φύσις αὐτῆς, ἠσθάνετο δὲ ἀτέρμονα χαρὰν νὰ πράττῃ πᾶν ὅ,τι θὰ ἤρρασκεν εἰς τὸν φίλον της.

Καὶ πρὸς ἀμοιβὴν της,

— Ἐπῆγες ποτὲ εἰς τὸ θέατρον; ἠρώτησεν ὁ Λώρης.

— Οὐδέποτε. Δὲν ἤξεύρω τί πράγμα εἶναι. Εἶχαμε ἐκεῖ κάτω ἓνα μεγάλο σπιτί, ποῦ τὸ ἔλεγαν θέατρο, καὶ οἱ πλούσιοι ἐπῆγαιναν κάποτε . . ., ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐπῆγα ποτὲ . . . Ὅταν αὐτὸ ἤρχιζεν, ὅλοι ἐκοιμῶντο εἰς τὴν Ἐπαυλιν τῶν Ρόδων.

— Εἶναι μία εὐχαρίστησις, τὴν ὁποῖαν θέλω νὰ ἀπολαύσῃς ἀπόψε.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι τοῦτο θὰ σὲ διασκεδάσῃ πολὺ. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὰς μεγαλοπόλεις αἱ ἐσπερίδες αὐταὶ εἶναι πραγματικαὶ ἑορταί, καὶ ὅλαι αἱ κυραὶ ἐνδύονται φιλοκάλως ὅταν μεταβαίνωσιν εἰς αὐτάς, σοὶ παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία νὰ φορέσῃς διὰ πρῶτην φοράν τὴν ἐθνικὴν σου ἐνδυμασίαν, μετὰ τὴν ὁποῖαν θὰ εἶσαι ὡραία, ὡς μία μικρὰ βασίλισσα.

— Δὲν εἶμαι βασίλισσα, δὲν εἶμαι παρὰ πτωχὴ δούλη σας!

Κατὰ βάθος ἦτο κατεγοητευμένη, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ εἴπῃ.

Νὰ μὴ φορέσῃ οὔτε μίαν ὄραν τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα φορέματα, τὰ ὁποῖα τῆς ἐπῆγαινον τοσοῦτον καλά, ἦτο δι' αὐτὴν πραγματικὴ θλίψις, καὶ ἰδοὺ ἐκείνη, ὡς πάντοτε, προσελάμβανε τὴν κρυφὴν θλίψιν. Ἐδοκίμασε μεγίστην χαρὰν, καὶ ἠρώτησεν ἀμέσως κατὰ ποῖαν ὥραν ἔπρεπε νὰ εἶναι ἐτοιμὴ. Ἐπρωτίμα νὰ παρατρέξῃ τὸ δεῖπνον, τὸ ὁποῖον τὴν ἔσπεραν ἐκείνην τῆς ἐφάνη ἀτελείωτον. Ὁ κ. Λώρης τὴν ἐλυπήθη καὶ παρέδραμε τὰ ὀπωρικά. Ἡ Μυρτώ ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸ δωμάτιόν της, προσεκάλεσε τὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της προσωρισμένην ὑπηρετρίαν, καὶ τῇ βοήθειᾳ αὐτῆς ἐνεδύθη μετὰ τσαύτης

ἀκριβείας καὶ φιλοκαλίας, ὅπερ θὰ ἦτο ζήτημα ἂν τὸ κατώρθωνε μίαν ἑβδομάδα ἐνωρίτερον.

Αἱ ὀλίγαι ἡμέραι τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς καλοζωίας, πράγματα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἄχρι τοῦδε εἶχε γνωρίσει, ἐπέδρασαν τοσοῦτον ἐπ' αὐτῆς, ὅστε τῆς ἔδωσαν μίαν ὡραιότητα ἀκτινοβολούσης νεότητος, ἣς ἐπληττε κυριολεκτικῶς πάντα ὀφθαλμὸν Ὁ κ. Λώρης, ὅτε τὴν εἶδε μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐκείνην περιβολὴν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι εἶχον δημιουργήσῃ ἀποκλειστικῶς δι' ἐκείνην, διότι τοσοῦτον ἀνεδείκνυε τὴν καλλονὴν καὶ τὴν χάριν τοῦ σώματος της, παρετήρησε τότε, διὰ πρῶτην φοράν, τὴν ἐν αὐτῇ συντελεσθεῖσαν μεταβολὴν.

— Τὸ ἔβλεπον ὅτι ἦτο χαριέσσα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, δίκην σκέψεως, ἀλλ' οὐδέποτε ἐφρανταζόμην, ὅτι θὰ ἦτο καὶ τοσοῦτον θελκτικὴ. Ὅντως ἔχουν δίκαιον αἱ γυναῖκες νὰ ἀγαπῶσι τὰ λουσα . . ., ταῖς πηγαίνουν τόσοσὸν πολὺ! . . . Ἀνεχώρησαν.

Ὁ γονδολιέρος ἀνέμενε εἰς τὴν θύραν μετὰ τὴν ἀσπάγην ἀνά χεῖρας.

Καίτοι ἔβλεπεν τὴν Μυρτώ τρεῖς καὶ τετράκις καθ' ἑκάστην, διότι ὁ κ. Λώρης εἶχε μισθώσει αὐτὸν χάριν τῆς Μυρτῆς διὰ μίαν ὀλόκληρον ἑβδομάδα, καὶ ἡ νεορὰ κόρη ἐχρησιμοποίησε τὴν γόνδολαν ὡς μίαν αὐτόχθον τῆς Μεγάλης διώρυγος, δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἐκ πρῶτης ὄψεως, καὶ τοσοῦτον τὸν εἶχε μαγεύσει ἡ καλλονὴ της, ὅστε ἔμεινε ὄρθιος εἰς τὴν πρῶραν, προσπαθῶν νὰ τὴν ἴδῃ εἰσέτι, ἐνῶ ἐκείνη εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἤδη ὑπὸ τὰ παραπετάσματα τοῦ κεντρικοῦ θαλάμου, τὸν ὁποῖον οἱ Ἐνετοὶ ὀνομάζουσι φίλσε. Ἦτο τοσοῦτον τεταραγμένος, τοσοῦτον συγκινημένος, καὶ τοσοῦτον κατεγοητευμένος, ὅστε ἐλησμόνησε νὰ ζητήσῃ διαταγὰς.

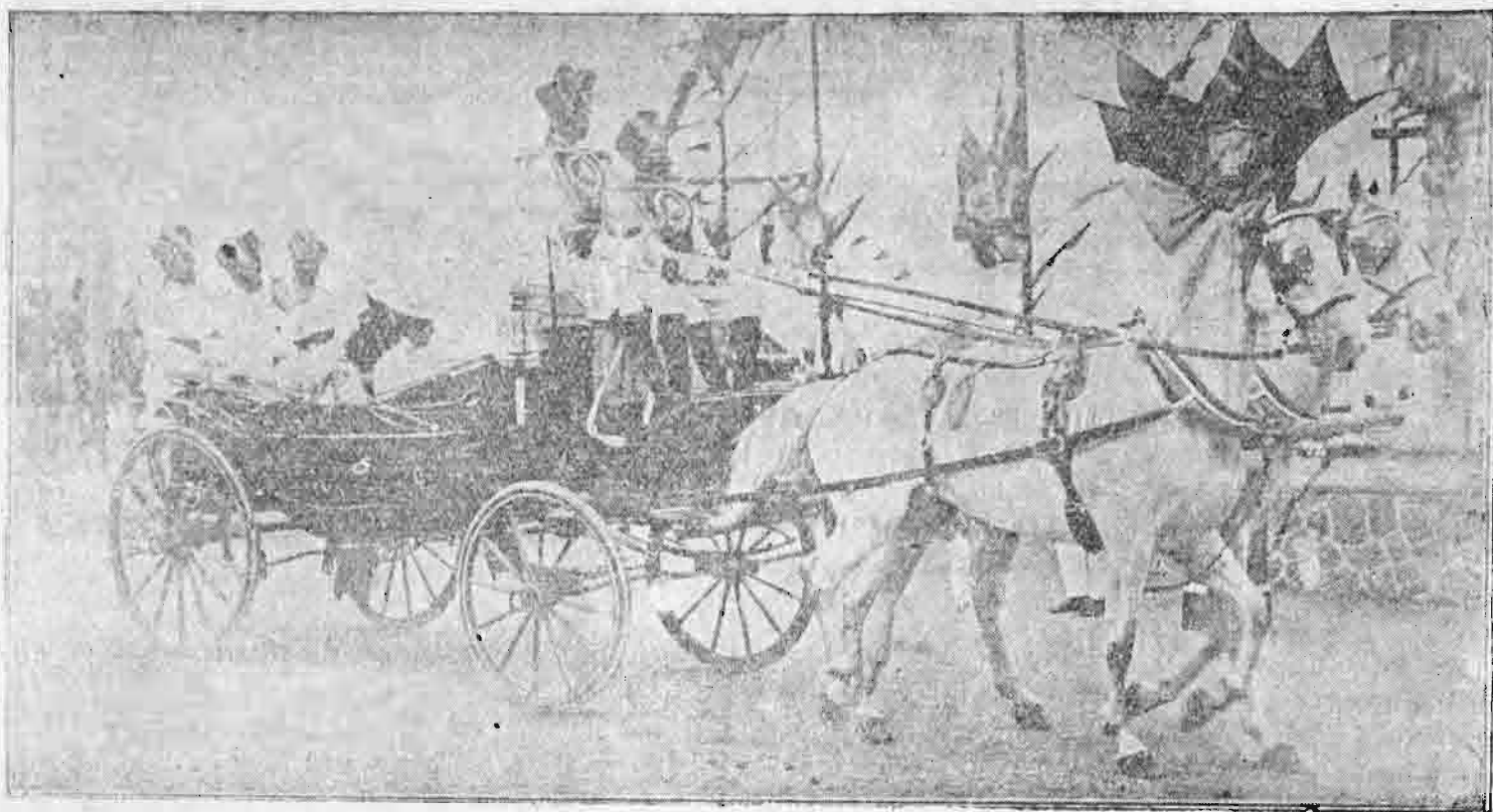
— Καὶ αὐτὸς ἐπίσης, ἐσκέφθη ὁ κ. Λώρης, μετὰ ἐν χαμόγελον εἰς τὰ χεῖλη, ζαχαρώθηκε· φαίνεται εἶναι γραμμένον τῆς μικρᾶς αὐτῆς μαγίσσης νὰ γοητεύῃ ὃν τινα πλησιάζει.

— Ἐμπρὸς λοιπόν, τοῦ εἶπε, κτυπὼν ἑλαφρῶς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, ὅπως τὸν ἀφυπνίσῃ ἐκ τοῦ ὄνειρου του, καὶ ἐκάθησε πλησίον τῆς νεαρᾶς κόρης, ἣτις ἔμεινε ἀκίνητος ὡς ἀγαλμα ἐπὶ τοῦ βήθρου αὐτοῦ, οἶονε φόβου, μὲν μὴπως ζωηρά τις κινήσις χαλαρώσῃ τὴν ἀπόλυτον ἀρμονίαν τῆς ἐθνικῆς της περιβολῆς.

Ὅταν ἐφθασαν εἰς τὸ θέατρον, τὸ πλῆθος ἐπλημμύρει τὸν διάδρομον καὶ τὴν εὐρείαν κλίμακα, τὴν ἀγορᾶν εἰς τὰ θεορεῖα τῆς δευτέρας σειρᾶς.

Ἡ ἔλευσις τῆς νεαρᾶς Ἑλληνίδος προῦξένθη γενικὴν ἐντίπασιν. Ἐντὸς μικροῦ ἀπαξάπασα ἡ αἰθούσα παρετήρει αὐτήν. Κεκαλυμμένη, ὡς σουλάνα, ὑπὸ λευκωτάτης καλύπτρας μετὰ εὐρείας πτυχᾶς, αἰτινες δὲν ἐπέτρεπον νὰ διαφαινῆται εἰμὴ μόνον ἡ χάρις τοῦ μεδιόματός της καὶ ἡ λάμψις τοῦ βλέμματος αὐτῆς, προσεῖλκε καὶ ἠγμάλωτευσεν τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ θεάτρου. Ἐστρέφοντο ὅλοι διὰ νὰ τὴν παρατηρήσωσιν, μόλις προσεπέρα, καὶ εἰς ψίθυρος ἀνάμικτος μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως διεφέχετο τὴν διέλευσιν τῆς ὡραίας Ἑλληνίδος, ὡς ὁ ἀργυρόχρους ἀφρός σημαδεύει τὸν δρόμον τοῦ πλοίου ἐπὶ τῶν κυμάτων. Ὁ πρὸς τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην καλλονὴν σιγηλὸς οὗτος φόρος, ὅσον κολακευτικὸς καὶ ἂν ἦτο, ἐθίξε τὴν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κ. Λώρη καθυέδουσαν χορδὴν καὶ διὰ πρῶτην φοράν ἐσκέφθη ὅτι εἶχον δίκαιον οἱ λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὅτι τὸ ἀσφαλέστερον μέσον, ἵνα διατηρήσῃς μίαν γυναῖκα διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, εἶνε τὸ δικτυωτὸν τοῦ παραθύρου καὶ τὸ κλειδί.

(ἀκολουθεῖ)

Ἀφιξεις τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλισσῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς Ἄδεν.

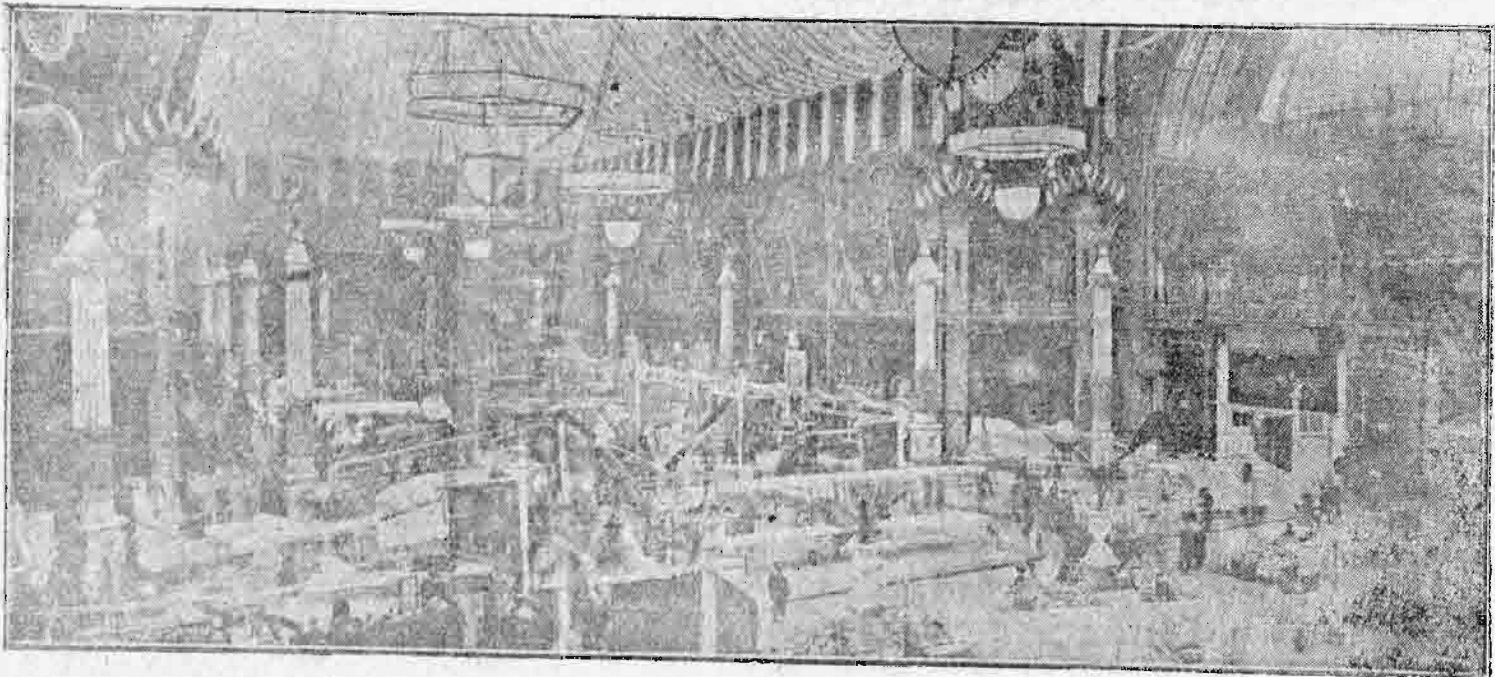

Τὴν καϊμένην τὴν φίλην δε μου! ὅλοι συμφωνοῦν ὅτι εἶναι νοσηρὰ, ἀλλὰ καὶ φοβερὰ βλάξ.

— Κύριε, ὁ λογαριασμός σας εἶναι 107 γρ. καὶ 30 παραδες καὶ σεις μοῦ ἐδώσατε μόνον 107.

— Δὲν πειράζει· τ' ἄλλα κράτησέ τα γιὰ πούρ-μπουάρ.

Ἀἴθουσα τῆς ἀεροναυτικῆς ἐκθέσεως εἰς Παρισίους.

6 ΤΑΞΙΔΕΥΩΝ ΝΕΚΡΟΣ

Ἐταξείδευον διὰ τῆς συμβατικῆς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Θεσσαλονίκην. Μετὰ τὰς συνήθειας ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Σιοκετζῆ εὐχὰς καὶ συγνησεις, ἐτάθημεν εἰς κίνησιν. Ὅ,τι μὲ συνεκίνησε περισσότερο, ἦτο ἡ δεκάτη, ἀν δὲν ἀπατώμαι, μετὰ τὴν μηχανὴν ἄμαξα. Ἦτο ἀνοικτὴ φορητὸς ἄμαξα, φέρουσα δροῖνον φέρετρον ἐν μέσῳ ποικιλοχρόων ἀνθέων καὶ βαθυπρασίων δαφνῶν.

Δοιπὸν θὰ συνταξείδευσωμεν μὲ νεκρόν! Βεβαίως ὁ δυστυχὴς θὰ ἀπέθανεν ἐν τῇ ξένη καὶ ἴσως ἤδη μεταφέρετο νεκρὸς εἰς τὴν γενέτειράν του πατρίδα, ἐν ἣ εἶδε τὸ φῶς, ἐν ἣ ἐπαιδεύθη, ἠνδρώθη, ἠγάπησεν, ἐν ἣ ἐπλεξε τὰ πρῶτα ὄνειρά του, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν, Κύριος οἶδε, πρὸ πόσων ἐτῶν δὲν ἐπανήλθε καὶ ἤδη μεταφέρεται νεκρὸς. Αἱ ἰδέαι αὗται μὲ ἐρριψαν εἰς βαθεῖας σκέψεις. Ὁ συνεχὴς ὁμοῦ καὶ μονότονος θόρυβος τῆς ἄμαξοστοιχίας ἤρχισε νὰ ἐπιδρῶ ἐπὶ τῶν νεύρων μου, κατήνασε τὴν ἐντασιν τῆς φαντασίας, ἐλίκνισεν ἠρέμα τὰς σκέψεις μου, μὲ ἀπεκοίμησεν ἀσυναίσθητως.

Οἱ ἐντονοὶ συριγμοὶ τῆς ἄμαξοστοιχίας, διερχομένης ὑπερθεῖν γεφύρας, μὲ ἀφύπνισαν. Παρετή-

ρησα τὸ ὁρολόγιόν μου· ἦτο μεσονύκτιον. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἡ θύρα τῆς ἀμάξης ἠνοιξεν ἀθορύβως καὶ ὁ νεκρὸς μὲ τὸ πάλαιον σάβανόν του εἰσῆλθε καὶ ἐκάθησεν ἀπέναντί μου. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν κλειστοί, ἀλλὰ μόλις ἐκάθησεν, ἠνοιξαν καὶ μία λάμψις ἀπαισία, φωσφορικὴ, τοὺς ἐφώτισεν. Ἐπήδησα διὰ νὰ φύγω, ἀλλὰ διὰ τῆς παγερᾶς χειρὸς τοῦ μὲ ἀνεχάιτισε καὶ μοὶ εἶπε :

— Μείνατε, μὴ φοβεῖσθε, δὲν εἶμαι κακός, οἱ νεκροὶ δὲν εἶναι κακοί, δὲν τὸ γνωρίζετε ;

— Ποῖος εἶσθε ;

— Ἐρωτήσατέ με κάλλιον ποῖος ἦμην, διότι ἤδη δὲν εἶμαι τίποτε κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας. Ἐν τούτοις ὅπως ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν σας, εἶμαι ὁ νεκρὸς τῆς ὁπ ἀριθμὸν 647 ἀμάξης. Ἡ πληξίς καὶ ἡ ἀνία μὲ κατέλαβεν ἐν τῷ φερέτρῳ μου, ἐρρίγουν ἐκ τοῦ ψύχους. Ἐπειτα ἔχομεν καιρὸν διὰ τὸν μονήρη βίον, ἐκεῖ κάτω, ὅπου μὲ ὀδηγοῦσιν.

Ἐτρεμον ἐκ τοῦ φόβου. Ἐδοκίμισα νὰ τείνω τὴν χεῖρα εἰς τὸ κομβίον τοῦ κινδύνου, ἀλλὰ τὸ φωσφορίζον βλέμμα τοῦ νεκροῦ παρέλυσε τὰ μέλη μου. Ὁ νεκρὸς ἀντελήφθη τῆς σκέψεώς μου.

— Μὴ προσκαλεῖτε οὐδένα, εἶπε, τοῦτο εἶναι ἐπιζήμιον δι' ὑμᾶς. Δὲν πρέπει νὰ ἀντιπραττή τις

πρὸς τοὺς νεκρούς. Παρατηρήσατε, εἶπε, καὶ μοῦ εἰτενετὴν χεῖρα, ἢ συναναστροφή, σας μὲ ἐθέρωμεν.

Παρά τὴν ἀντιπάθειάν μου, ἠναγκάσθην νὰ ψαύσω τὴν χεῖρα. Ἦτο ἀπλῆ, νοσηρὰ, ζελατινώδης. Ἡ χεῖρ μου ἀκουσίως συνεσπάρθη καὶ ὄτε τὴν ἔφερα εἰς τὸ κἀνδρον μέτωπόν μου, ἠσθάνθην μίαν ὁσμὴν ἀποσυνθετομένου νεκροῦ. Ὁ κορυφωθεὶς φόβος ἀφύπνισε τὸ θάρρος μου καὶ τὸν ἠρώτησα :

— Δοιπὸν ἐπιστρέφεις ἐκ τοῦ ἄλλου κόσμου ; Πῶς εἶναι ἐκεῖ ; Τί κάμνουν ;

— Σιωπῆ, θνητέ, οὐδὲ λέξιν ἐπὶ πλέον, μὴ ζητῆτε νὰ διεισδύσητε εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο.

Αἴφνης ἡ ἀτμόμαξα ἐσύριξε καὶ ἀθῆς. Ἐπλησιάζαμεν εἰς τὸν σταθμὸν.

— Πρέπει νὰ φύγω, πρέπει νὰ ἐπανεέλθω εἰς τὸ σκοτεινὸν φέρετρόν μου . . . ἀλλὰ πρὶν ἀπέλθω, πρέπει νὰ ἐξελέγξω τὸ εἰσιτήριόν σας. Χα-χά-χά.

Ὁ γέλως τοῦ μοῦ ἐπόγωσε τὰ κόκκαλα. Καὶ θέτων τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ ὤμου μου :

— Κύριε, τὸ εἰσιτήριόν σας, παρακαλῶ.

Ἡ φωνὴ τοῦ ἐλεγκτοῦ τῶν εἰσιτηρίων μὲ ἀφύπνισεν ὄνειρευόμην.

ΚΑΛΛΑΜΟΥ

➤ ΑΣΤΕΙΑ ◀

Ἡ κυρία Μελανίδου ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῆ καὶ ἐκ δευτέρου.

Ἡ μικρὰ θυγάτηρ της, διαγοιμένη εἰς τὴν φίλην της τὸ εὐχάριστον γεγονός, ἔλεγε :

— Ἡξεύρεις, Διλή; θὰ γάμο εἶναι ὀλοκαινούργιο πιτέρα !

— Μητέρα, ὁ Νίκος θὰ εἶναι πάντοτε μικρότερος ἀπὸ μένα :

— Ναι, παιδί μου.

— Τί καλὰ ! Λοιπὸν θὰ ἡμπορῶ πάντοτε νάβτον δέροναι.

Τί πράγμα εἶναι ἡ συνήθεια!

Ἐνας χαρτοπαίκτης, τὸν ὁποῖον τὰ χερμὰ ὠδήγησαν εἰς τὴν λαιμητόμον, εἶχεν ἤδη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν μάχαιραν, ὅτε, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ παιγνιδίου, λέγει εἰς τὸν δήμιον :

— Κόψτε λοιπὸν, κύριε !

Ἡ μητέρα ἐπιπλήττει τὸν μικρὸν Ἰάκη, ὅστις ἔπεσε καὶ ἔσχισε τὸ πανταλονάκι του.

— Πῶς, ἄθλιο παιδί, ἔσχισες ἔτσι ἕνα ὀλοκαινούργιο πανταλονάκι :

— Μά, μαμάκα, πέφτοντα, δὲν προόφθισα νὰ τὸ βγάλω.

Ἐνας ἐπαρχιώτης, εὐμισθόμενος προσωρινῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔλεγεν εἰς φίλον ἑταῖον :

— Εἶδα καὶ τὴν Δελφί σις; νὰ σοῦ πῶ δὲν μοῦ ἔκαμε χαμμιν ἐντυπωσιν.

— Σέβτι ἔργον τὴν εἶδες;

— Δὲν δούλευε, ἐστειλετο ἔξω ἀπ' τῆς Πυλῶκα.

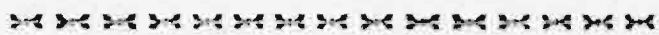
Τὴν 21 Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ὁ κ. Ρ. συναντᾷ πατριαρχικὸν ὑπάλληλον.

— ὦ ! Δὲν δουλεύεις σήμερον;

— Ὅχι δὲ καὶ σὺ !

— Γιατί;

— Διότι σήμερον εἶναι τὰ Ἐπεισόδια τῆς Παναγίας.

ΕΝΑ ΔΕΝ ΞΕΥΡΩ

Ξεύρω καλά ποιὸ λούλουδο περισσότερο σ' ἀρέσει καὶ ποιὸ τραγοῦδι τραγουδᾷ συχνότερο ἀπ' τ' ἄλλα, γιὰ ποιὸ χορὸν τρελλαίνεσαι νὰ σοῦ κρατοῦν τὴ μέση καὶ νὰ σε σέρνουν σάν τρελλὴ ὀλόγουρι στὴ σάλα

Μὴ μέρα ἔτυχε κρυφὰ τὸ ματι μου νὰ πέσῃ στὴν τρυφερὴ σου κίμαρα, γλυκὰ κισσινομάλα, κ' εἶδα τὸ κρεββατάκι σου καὶ ἐγνώρισα τὴν θέσι, ὅπου ἀκουμποῦν τὰ κάλλη σου τὸ κάταστρο σάν γάλα.

Ξεύρω καλά ποῖα μυρωδιά σ' ἀρέσει καὶ ποιὸ χορὸν ποῖα μέρα, ποῖος περίπατος καὶ ποῖος καιρὸς ἀκόμα, ὅπου κι' ἂν πᾶς κι' ὅπου σταθῆς ἀμείως θὲ νὰ σ' εὔρω.

Ξεύρω ποιες φιληνάδες σου συχνότερα θυμάσαι, πότε ξιπνᾷς, ποῦ κάθεσαι, πῶς ζῆς καὶ πῶς κοιμάσαι. Τί μ' ὠφελοῦν; Ἄν μ' ἀγαπᾷς ἀκόμη δὲν τὸ ξέρω.

Ποῖμνιον ἐν χειμῶνι.

Σχεδίασμα Ν. Μαζίχ

|| Ὁ Σοφός : Ἀυτὴν τὴν φορὰν ἐχαθήκαμεν ! Ἐξάπαντος εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου, καμμιά φορὰ ὁ σεισμογράφος μου δὲν ἐσημείωσε σεισμὸν τόσο φοβερὸν καὶ τόσο ἐγγύς !...

Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(συνέχεια από σελ. 894)

κς'. *Εἰς τὸ "Οριαν" Ἐξπρές.*

Μετὰ πολλοὺς γύρους καὶ σταθμοὺς εἰς διάφορα καταστήματα, ἀφοῦ ἔστειλε τηλεγράφημα εἰς Παρισίους εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ σιδηροδρόμου τῶν Ἐξπρές, ὁ Ἀσσάρ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Μίαν ὥραν μετὰ ταῦτα ἐξήρχετο ἐξ αὐτοῦ ἀγνώριστος. Ξανθὴ κόμη καὶ καστανὸν γένειον εἶχον ἀντικαταστήσει τὰ ἰδικά του. Ἡ περιβολὴ του ἦτο ὅλως διόλου διάφορος.

Εἰς εἴκοσι βημάτων ἀπόστασιν ἐκ τοῦ ξενοδοχείου, αἱ εἰδυμοὶ περιέμενον. Ὁ Ἀσσάρ τοῖς ἔδωκεν ἓνα μάρσιπον καὶ εἶπε μερικὰς λέξεις.

Ἐπειτα ἀπεμακρύνθη, ἐρρίφη ὡς ἀστραπὴ εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ἐπειδὴ εἶχε μίαν ὥραν καιρὸν, ἔμεινεν εἰς μίαν αἴθουσαν καὶ ἐφαίνετο ὅτι εἶχε κοιμηθῆ ἀκουμβὸν ἐπάνω εἰς τὴν βαλίτσιαν του.

Ἦτο νύξ· τὸ τραῖνον ἔτρεχε μὲ ταχύτητα αὐξανομένην. Πεντήκοντα τρεῖς ὥραι παρήλθον, ἀφ' οὗ τοῦ τραῖνον εἶχεν ἀφήσει τοὺς Παρισίους· ἐντὸς δέκα ὥρῶν εἰσῆρχετο εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸ ἰδιαιτέρον διαμέρισμα, ὅπου ὁ Γέρβας εἰσῆγαγε τὰς νεάνιδας, αὗται ἐκοιμῶντο. Αἱ κομψαὶ κεφαλαὶ τῶν ἦσαν πλησιέστατα ἀλλήλων, τὰ μαλλιά τῶν εἶχον σχεδὸν ἀναμειχθῆ.

Ὅταν τὰς ἔβλεπέ τις, θὰ ἐνόει ὅτι ἠθιζῶς ὑπέφερον. Καὶ ἡ ἐλπίς αὐτῆ, τὴν ὁποίαν τὰς ἔδωκεν ὁ Ἀσσάρ, εἶχεν ἐκλείψει.

Ἐφοβοῦντο. Θὰ ἀποθάνουν εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου καὶ ἦσαν ἀγκαλιασμένα διὰ τὰ λάβουρον θάρος.

Ὅταν ἔφθανον εἰς τοὺς μεγάλους σταθμοὺς· τὸ Στρασβούργον, τὸ Στοῦτγαρντ, τὴν Βιέννην Βουκουρέστιον, Βελιγράδιον, Σόφιαν, αἱ δυστυχεῖς παρετήρουν τοὺς ταξειδιώτας καὶ τοὺς παρατηρητάς.

Κανεὶς δὲν ἐφαίνετο νὰ ὁμοιάξῃ τὸν Ἀσσάρ.

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ διαμερίσματος ὁ Γέρβας μὲ τοὺς πόδας ἠπλωμένους ἐκοιμᾶτο βαθύτατα. Εἶνε πολὺ ἡσυχος. Αἱ συνοδοὶ του δὲν εἰμποροῦν πλεον νὰ τῷ ἐκφύγῃσι, διότι ἐπεισθησαν ὅτι βαίνουν εἰς τὴν σωτηρίαν, ἣτις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπακοῆς των.

Κιμάται λοιπὸν μὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους θωπεύουσιν περιπαθῶς τὸ πολὺτιμον περιδέραιον. Τὸ τραῖνον ἐξακολουθεῖ νὰ τρέξῃ. Κίνησις οὐδεμία ὑπάρχει εἰς τὸν διάδρομον. Ὅλοι φαίνονται ὅτι κοιμῶνται.

Ἄλλὰ τί συμβαίνει;

Εἰς τὸν διάδρομον κάτι ἀκούεται· μίαν μικρὰ θύρην ἀνοίγεται καὶ δι' αὐτῆς εἰσέρχεται μίαν μικρὰ ἐκ καουτσούκ ἀντλία. Ὁ Γέρβας οὐδὲν ἤκουσε. Μετὰ τινα δευτερόλεπτα μίαν πνιγρὰ ὁσμὴν διεχύθη εἰς τὸ διαμέρισμα. Ὁ ἀήρ κατέστη βα-

ρὺς. Ὁ Γέρβας φαίνεται ὅτι κατελήφθη ἀπὸ λήθαργον.

Ἡ χεὶρ του ὀλισθαίνει καὶ πίπτει κατὰ μῆκος τοῦ σώματος. Μικρὰ σιγὴ ἐπακολουθεῖ. Αἴφνης κρότος ἐλαφρὸς ἀκούεται. Κάποιος φαίνεται ὅτι εἰσέρχεται.

Ὁ κρότος παύει.

Ἄλλὰ τί συμβαίνει;

Εἰς ἀντὶ ἐμβαίνει. Κύπτει πρὸς τὸν Γέρβαν, κρατῶν ἐγχειρίδιον εἰς τὴν χεῖρα.

Διὰ τῆς ἀριστερᾶς ξεκουμβόνει τὸ γιλέκον τοῦ Γέρβα, ἔπειτα τὸ ὑποκάμισον. Ὁ εὐνοούμενος τοῦ Χαμητ οὔτε κἀν ἐκινήθη. Ὁ Ἀσσάρ ἀποσπᾶ τὸ περιδέραιον. Ὁ Γέρβας ἔρρεγχε.

— Τὸ χλωροφόριον ἐνήργησε καλά!

Ἐπειτα ἐκράτησε τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὸ στόμα του καὶ μὲ τὰς δύο χεῖρας ὑπεγείρει τὸν Γέρβαν.

— Τώρα πρέπει ν' ἀπαλλαγῶμεν καὶ ἀπὸ τὸν κλέπτην.

Πηγαίνει μέχρι τῆς ἀντικρουῆς θυρίδος καὶ κύπτει ἐξ αὐτῆς τὸ τραῖνον ἔτρεχε ταχύτατα, εἰς τὸ βάθος δένδρα καὶ ποταμοὶ μόλις ἐπρόφθανον νὰ διαγραφῶσιν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ.

— Εἶναι θαυμάσιον!

Ἐπειτα, ἐπιστρέφον εἰς τὸν Γέρβαν, τὸν λυμβάνει ἀπὸ τοὺς ὄμους, τὸν φέρει μέχρι τῆς θυρίδος, τὴν ὁποίαν ἀνοίγει.

Ψυχρὸς ἀήρ εἰσῆλθεν εἰς τὸ διαμέρισμα. Ὁ Γέρβας ἐκινήθη, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασεν. Ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος τοῦ κλείει τὸ στόμα καὶ τὸν κλονίζει καὶ τὸν τινάζσει ἔξω.

Ἐπειτα ἐπανακλείει τὴν θύραν, ἀνοίγει τὸ παράθυρον διὰ νὰ καθαρισθῇ ὁ ἀήρ· λαμβάνει κατόπιν τὰς χεῖρας τῶν Γαλιμᾶ.

— Μήπως τὸ χλωροφόριον τὰς ἔβλαψεν;

Ἄλλὰ ταχέως καθησάχασεν. Ὁ σφυγμὸς τῶν κοιμωμένων νεανίδων ἦτο κανονικός. Ὑπὸ τὴν τρυφερὴν δὲ θωπείαν τοῦ ἀέρος αὐταὶ κινουσαὶ τὰ βλέφαρα.

Ἐξέβαλον κραυγὴν τρόμου μόλις εἶδον ἓνα ξένον πρὸ αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ ξένος ἐκεῖνος τὰς καθησάχασε.

— Σὰς ἀπῆλλαξα ἀπὸ τὸν Γέρβαν, ὡς σὰς ὑπεσχέθη.

— Μὰ! σεὶ εἶσθε, ὁ Ἀσσάρ; ἀλλὰ πῶς;

— Μὴ ἀνησυχεῖτε. Τοῦ ἔδωκα ἐν μῆθημα πολὺ ἀρχονδόν. Δὲν μνεὶ παρὰ νὰ ἐπιστρέφωμεν εἰς Παρισίους μὲ τὸ ἐπόμενον τραῖνον.

Τώρα πλεον εἶσθε ἐλεύθεροι, ὁ Μαλαρίας καὶ ὁ Ρενὸ θὰ ἀποφυλακισθῶσιν ἀμέσως καὶ θὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας σας.

ΤΕΛΟΣ

ΑΓΝΟΣΤΟΣ

Οὔτε μὲ γνωρίζεις, οὔτε σὲ γνωρίζω, ποῦ καὶ ποῦ μοῦ ρίχνεις μὰ ματιὰ γοργή, κ' ὅμως σὰν μὲ βλέπης, κάποτε νομίζω πῶς δὲν μὰς χωρίζει τίποτε στὴ γῆ.

Ἄν σοῦ πῶ πῶς ἔρωσ τὴν καρδιά μου καίει, δὲν θὰ τὸ πιστεύσης ὅπως κ' ἂν στὸ πῶ. Κι' ὅμως δὲν ἤξεύρω κάτι τι μοῦ λέγει κ' ἴσως εἶν' ἀλήθεια ὅτι σ' ἀγαπῶ.

Οὔτε σὲ γνωρίζω, οὔτε μὲ γνωρίζεις, ὅμως σὰν διαβαίνης κ' ἔτσι μὲ θωρῆς, δίχως νὰ τὸ ξέρης κάτι μοῦ χαρίζεις, δίχως νὰ τὸ ξέρω κάτι μ' ἀφαιρεῖς

ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Ἀπὸ τὸ βάλς σὰν τύχη νὰ μεθύσω, χορεύω ζαλισμένος στὰ στραβά, γι' αὐτὸ προχθὲς χωρὶς νὰ τὸ θελήσω, σὰς ἔκαμα, κυρία μου, βαβά.

Λίγο vinaigre στὸ κτύπημά σας χύνω καὶ στὴ στιγμοῦλα ὁ πόνος σας περνᾷ, ἀλλ' ὅμως γιὰ τὸν πόνο σας ἐκεῖνο ἐγὼ θὲ νὰ πονῶ παντοτεινά.

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τοῦνελ, ἀριθ. 23.

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριοτάτας Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ.

Ἐπὶ ταῖς ἐπιχειρήσεις μάλιστα ἐορταῖς καὶ τῷ Νέφ ἔπει συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατάστημα, ὅπερ πληρέστατα ἀντιπροκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Sauvédent

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

Προσκλήσεις εις τὸν χορόν.

Οἱ νέοι, οἱ ὅποιοι παρευρίσκονται εἰς χορευτικὴν ἐσπερίδα, ὀφείλουσι νὰ χορεύωσι, διότι ἄλλως ἀπελπίζουσι τοὺς ἀμφιγύρους, οἱ ὅποιοι θὰ βλέπωσι τὰς δεσποινίδας ματαίως ἀναμενούσας νὰ κληθῶσιν.

Ἐν τούτοις οἱ νέοι δὲν πρέπει νὰ καταχρῶνται τοῦ χοροῦ καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ νὰ μὴ τηρῶσιν οὐδεμίαν ἐπιφυλακτικότητα πρὸς τὰς δεσποινίδας.

Ἐκαστος τῶν προσκεκλημένων, ὡς ἀνέφερον καὶ ἀνωτέρω, πρέπει τὴν πρώτην πρόσκλησιν ν' ἀπευθύνῃ εἰς τὴν οἰκοδέσποιαν καὶ ἐπειδὴ αὕτη θὰ ἔχη κληθῆ ταῦτοχρόνως ὑπὸ πολλῶν, θ' ἀρκεσθῶσι νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸ καρνέ της διὰ τινὰ ἓκ τῶν ἐπομένων χορῶν.

Κατόπιν ὀφείλουσι νὰ καλέσωσι τὰς δεσποινίδας τῆς οἰκογενείας καὶ μετὰ ταῦτα τὰς δεσποινίδας γνωστῶν οἰκογενειῶν.

Εἰς καλοανατεθραμμένος κύριος δὲν πρέπει νὰ καλέσῃ ἐπανειλημμένως μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κυρίαν πᾶσιν ἐπιτρέπεται νὰ χορεύσῃ κατ' ἀνώτατον ὄριον τρεῖς μόνον τὴν ἰδίαν κυρίαν.

Ἐὰν τῶν χορευτριῶν τις σᾶς ἐμπνέῃ τὸν θαυμασμόν διὰ τὴν χάριν της, εἰπατέ το μὲ μεμετροημένας ἐκφράσεις, ἀλλὰ καὶ μὴ στερεῖτε τοὺς ἄλλους νὰ χορεύωσι μετ' αὐτῆς.

Ἄν ἐν τούτοις γνωστή σας δεσποινὶς σᾶς παρακαλέσῃ νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὸ καρνέ της διὰ περισσοτέρους χορούς, μὴ τὸ ἀρνηθῆτε, ἀλλὰ τηρήσατε πρὸς αὐτὴν τοιαύτην στάσιν, ἢ ὅποια νὰ μὴ προδίδῃ καμμίαν οἰκειότητα.

Εἰς χορευτὴς θὰ καλέσῃ μίαν κυρίαν ὡς ἑξῆς: Θὰ τὴν πλησιάσῃ, θὰ τὴν χαιρετήσῃ ὑποκλινόμενος καὶ μένων αὐτῷ θὰ τῆς εἴπῃ:

— Δεσποινὶς θέλετε νὰ μὲ τιμήσητε, κατὰ τὸ βάλς;

ἢ
— Θὰ λάβετε τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸ καρνέ σας διὰ τὸν προσεχῆ χορόν;

Ἡ προσκαλουμένη εἰς τὸν χορόν δὲν ἐγείρεται διὰ νὰ δηλώσῃ τὴν ἀποδοχὴν της, ἀλλὰ θὰ εἴπῃ ἀπλῶς:

— Εὐχαριστοῦς, κύριε καὶ θὰ εἶναι τὸ καρνέ της, εἰς τὸ ὅποion ὁ κύριος θὰ γραφῆ καὶ θὰ ἀποσυρθῆ ἀμέσως ἂν ὁ ζητηθεὶς χορὸς δὲν ἀρχίσῃ ἀμέσως.

Ἄν ἡ κυρία δὲν θέλῃ νὰ χορεύσῃ, θὰ εἴπῃ: — Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε, ἀλλ' ὑπεσέθη τὸν χορόν αὐτὸν εἰς ἄλλον,

ἢ
— Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶμαι κουρασμένη.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ κυρία δὲν πρέπει νὰ χορεύσῃ μετ' ἄλλου κατὰ τὸν ἴδιον χορόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἴδιος χορευτὴς εἰμπορεῖ νὰ παρουσιασθῆ πρὸ τῆς ἰδίας κυρίας, ἣτις ὀφείλει νὰ δεχθῆ τότε, ἔτις ἂν ἔχη ἀποχρῶντας λόγους ν' ἀρνηθῆ.

Ἄν γίνῃ σύγχυσις καὶ κυρία τις ὑποσχεθῆ τὸν αὐτὸν χορόν εἰς δύο κυρίους, αὕτη δὲν πρέπει νὰ διατίσῃ νὰ ζητήσῃ συγγνώμην καὶ παρὰ τῶν δύο καὶ δὲν θὰ χορεύσῃ μὲ κανένα κατὰ τὸν χορόν ἐκεῖνον.

Καθήκοντα τῶν χορευτῶν.

Παρατηροῦμεν πολλάκις εἰς τοὺς χορούς νέους, οἱ ὅποιοι ὄχι μόνον δὲν γνωρίζουν νὰ χορεύωσιν, ἀλλὰ καὶ στεροῦνται τῶν στοιχειωδεστέρων τρόπων τοῦ φέρεσθαι δι' αὐτὸ ἀοιθμοῦνται καὶ πολλαὶ γκιάραι εἰς τὰς ἐσπερίδας.

Οἱ νέοι, οἱ ὅποιοι τὰς διαπράττουν, καθίστανται πάντοτε γελοῖοι ἂν δὲν χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀνάγωγοι.

Ὁ χορευτὴς, ἀφοῦ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς κυρίας, θὰ τῇ προσφέρῃ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ θὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης. Ἡ κυρία τότε ἀφίνει τὸν βραχίονα τοῦ συνοδοῦ της, αὐτὸς δὲ περιβάλλει τὴν μέσην της ἑλαφρῶς μὲ τὴν χεῖρά του, ἐνῶ τῇ προσφέρει τὴν ἀριστεράν, τὴν ὅποιαν ἡ κυρία θὰ κρατήσῃ διὰ τῆς δεξιῆς της.

Ὁ χορευτὴς τίθεται πρὸ τῆς κυρίας εἰς τρόπον, ὥστε ὁ δεξιὸς ὤμος του νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μὲ τὸν ἀριστερόν τῆς χορευτρίδας.

Αἱ κυρίαί πρέπει νὰ χορεύωσι μὲ φυσικότητα καὶ ἀφύπναιαν, νὰ ἀπέχωσι δὲ ἀπὸ στάσεις προκλητικὰς ἢ ἐπιτετηδευμένας. Οὔτε πρέπει νὰ ἔχη τὰ μάτια χαμηλά, ἀλλ' οὔτε καὶ προσηλωμένα εἰς τὸν καβαλιέρον της.

Ὁ κύριος δύναται ν' ἀνταλλάξῃ λέξεις τινας μετὰ τῆς χορευτρίδας κατὰ τὸν χορόν.

Μὴ ὀμιλεῖτε δυνατά, ἀλλὰ καὶ ὄχι εἰς σημείον νὰ μὴ ἀκούουν ἄλλοι, διότι τότε ἐκθέτετε καὶ τὴν κόρην, πρὸς τὴν ὅποιαν ὀμιλεῖτε, καὶ τὸν ἑαυτὸν σας.

Ἄν δεσποινὶς τις εὐρεθῆ μὲ καβαλιέρον, τὸν ὅποion ἢ δεῖλα καθιστᾷ βουβόν, πρέπει αὕτη νὰ τῷ δώσῃ θάρρος καὶ νὰ τῷ ἀνοίξῃ ὀμιλίαν.

Κακίστην ἐντύπωσιν κάμνουσιν αἱ ἰδιαιτεραὶ συνομιλίαι.

Ὅταν εἰς χορὸς τελειώσῃ, ὁ κύριος προσφέρει τὸν βραχίονα εἰς τὴν χορεύτριάν του καὶ τὴν ὀδηγεῖ εἰς τὴν θέσιν της.

Ἡ χορεύτρια τότε ἀφίνει τὸν βραχίονά του καὶ ἐνῶ ὁ νέος ὑποκλίνεται πρὸ αὐτῆς ἀφω-νος, αὕτη τὸν χαιρετᾷ διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ κορμοῦ.

Ἡ ρεβεράνς εἰς τοὺς χορούς εἶναι ἐπιβεβλημένη.

Ἄφοῦ ὁ νέος ὀδηγήσῃ τὴν δεσποινίδα εἰς τὴν θέσιν της, τοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν μητέρα τῆς δεσποινίδος καὶ τὴν ἰδίαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειαν ὅπως τὰς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ κυλικεῖον. Εἶναι ἐνδεικτὴς χειρίστης ἀγωγῆς ὁ καβαλιέρος νὰ ὀδηγῆ μόνον τὴν χορεύτριάν του εἰς τὸ κυλικεῖον.

Εἰς τὸ κυλικεῖον συνιστᾷ εἰς τοὺς κυρίους μεγάλην διάκρισιν καὶ ἐγκράτειαν. Ἄς μὴ λησμονῶσιν ὅτι καθήκον των εἶναι νὰ περιποιῶνται πρὸ παντὸς τὰς κυρίας.

Συνήθως οἱ χοροὶ τελειῶνουν μὲ ἓν κοιλιλὸν, τοῦ ὁποῖου τὴν διεύθυνσιν ἀναλαμβάνει ἡ δεσποινὶς τῆς οἰκογενείας. Κατὰ τὸ κοιλιλὸν προσφέρονται καὶ μικρὰ ἀνιμνηστικὰ δῶρα, διάφορα κομμοτεχνήματα, σιγαροθήκαι κλπ.

Μὲ τὸ κοιλιλὸν συνήθως λήγει ἡ χορευτικὴ ἐσπερίς: τότε ὅλοι οἱ χορευταὶ κατὰ ζεύγη ὑποκλίνονται πρὸ τῆς οἰκοδεσπίνης καὶ τοῦ συζύγου της καὶ διὰ μιᾶς ρεβεράνς τοὺς ἀλοχαιρετῶσιν.

Ἄν τις θελήσῃ νὰ φύγῃ εἰς τὸ μέσον τῆς χορευτικῆς ἐσπερίδος, ἄς ἐκλέξῃ στιγμὴν τινὰ πολλῆς κινήσεως καὶ ἄς φύγῃ χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ, ἵνα μὴ ψυχράνῃ τὴν ὄρεξιν τῶν λοιπῶν χορευτῶν.

BYZANTINAI ΗΜΕΡΑΙ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Ακόμη δεν εκυκλοφόρησαν καλά καλά τὰ Ἡμερολόγια καὶ ὁ καιρὸς ἀγρίεψε μὲ τὰ σωστά του. Χειμὼν τέλειος! Φαντασθῆτε τί ἤμπορεῖ νὰ γινῇ ὅταν κυκλοφορήσουν ὅλα τὰ Ἡμερολόγια. Τιοιουτρόπως, καθὰ μὰς πληροφοροῦν τὸ Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ φῶχος μετὰ τινος ἡμέρας υπολόγεται νὰ κατελθῇ εἰς βαθμὸν 15' κατω τοῦ μηδέν, δηλαδή εἰς τὴν ἀξίαν τῶν Ἡμερολογίων μας!

Εἰς τὴν Βουλὴν συμβαινόντων κατ' αὐτὰς πολὺ νόστιμα πρῶγματα! Δύο κόμματα συσκέπτονται καὶ ἐπινοοῦνται διὰ νὰ συνεννοηθῶσι καὶ ἀποφραχθῇ οὕτως ὁ κίνδυνος ἐναντίον τοῦ συντάγματος. Αἱ διαπραγματεύσεις ὅμως ἕναν γησαν, διότι εἰς τὴν Βουλὴν ἐπέβη ἐπιτολὴ ἀνώγειος, ὑποδεικνύουσα ὅτι τὸ σύνταγμα θὰ κινδυνεύσῃ περισσότερον, ὅταν, κατὰ πιν τῆς συγνευῆσ ὡς, δὲν θὰ ὑφισταίη πλέον ἀντιπολιτευσίς. Σύνταγμα ἄνευ ἀντιπολιτευσίως εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθῇ ἰστά ποδία του, ὅπως εἶναι ἀδύνατον νὰ σταθῇ σὲ τὰ ποδία του καὶ ὁ Σαῖτ παοὺς ἄνευ τῆς τροποποιήσεως τοῦ 30 άρθρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀκόμη νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν τῆς ἐπὶ τοῦ σκανδάλου τοῦ Μητροπολίτου Ροδουπόλεως. Ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἀναβάλλεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν εἶναι ἀναμεμιγμένος καὶ ὁ ἅγιος Χαλκηδόνης, διότι αἱ ἀναβολαὶ γίνονται ἐπειδὴ δὲν προσέρχεται οὗτος! Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἐψάλλαν τὸν ἀναβαλλόμενον τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνης καὶ διεμήνυσαν αὐτῷ ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίαν, εἴτε ἔλθῃ, εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδοθῇ. Ἐπιπροτιμῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου. Ἡ ἀπόφασις πρὸς νὰ ἐκδοθῇ πρὸ τοῦ νέου ἔτους, ἵνα μὴ ἀρχίσῃ καὶ αὐτὸ μὲ... σκάνδαλα.

Ἡ αἰτοκτονία τοῦ ἐν Παρισίοις ἠλικιωμένου ἱατροῦ μετὰ τοῦ ἐτέρου ἡμίσεός του προέκυλλε βαθεῖαν ἐντύπωσιν. Ὁ ἱατρὸς ἠτύχησεν διότι ἐβαρύνθη τὴν ζωὴν του. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι τὸ σπουδαῖον. Τὸ σπουδαῖον εἶναι ὁ τρόπος τῆς αἰτοκτονίας. Ὁ ἱατρὸς ἔκαμε μίαν ἔνεσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ μίαν εἰς τὴν κυρίαν του, ἐκάθησαν ἡσυχα-ἡσυχα εἰς τὸ δωματίον των καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀπέθανον τὸν γλυκύτερον θάνατον. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἔχοντες πενθερὰς θὰ προσπαθήσουν νὰ μάθουν τὸ φάρμακον τοῦτο, ἵνα ἐπὶ τῆ ἑκαίρι τῆς πρώτης τοῦ ἔτους κάμουν πειράματα ἐπὶ τῶν πενθερῶν των!

Τῆς συμγῆς: Ἡ σπουδαία ἀνακάλυψις. — Ἀλήθεια εἶναι, κατέρα, διὰ οἱ κωφὸι δὲν κινεῖται ποτὲ ἔμετόν: — Ναι, παιδί μου. Αὐτὸ ἰσχυρίζεται ἕνας πλοῖ-νοχος ὑπερωκεανείου. Παρατήρησεν εἰς τὸ ἀνρό-πλοῖον ὅτι κανεὶς κωφὸς δὲν ἔκαμεν ἔμετον. — Τί χαρὰ! Θὰ βάλω βαμβάκι ἰστ' αὐτιά μου καὶ θὰ διαβάσω διὰ τὰ Ἡμερολόγια τῆς πρωτο-χρονιάς.

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Εἰς ἐν τῶν καφενέων τῶν παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ λιμένας τῆς Μασσαλίας, ὁ Μάριος Βουσιὰς καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς Νικολαΐδης, δύο γερωλοκοὶ τῆς θαλάσσης, οἵτινες ἐταξιδεύσαν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Γροελανθῆς, ἐκάπνι-ζον μακαρίως, διηγούμενοι ἀνέκδοτα ἐκ τοῦ θα-λασσοῦ των βίαι. Τὸν λόγον εἶχεν ὁ Μάριος. Ἰγύρευε μὲ τόνον σοβρὸν καὶ φλεγματικόν, ἀπο-κρούοντα καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑποψίαν ἀναληθείας. — Στὲ νεῖτα μου, εἶμουν εἰς τὰς Ἰνδίας μεγα-λὸς φίλος μὲ ἕνα ρογιὰ. Μία μερὰ ἐκ με μίᾳ κυνηγετικῆ ἐκδρομῆ διὰ τίγρεις, πρὸς τμήν μου. Οἱ Ἰνδοί, ὅπως καὶ οἱ Ἑγγλέζοι, σκοτώνουν τὸ κυνήγι μὲ ἕνα χεδαῖον τρόπον, τὸ τραβοῦν μὲ τὸ τουφέκι. Ἄλλ' ἐγὼ, διὰ νὰ τοὺς δείξω τί θὰ πῇ Μασσαλιώτης, ἐπήρα ἕνα ἀδειο βαρέλι καὶ ἐπερί-μενα τὴν τίγριν. Τὴν βλέπω νὰ ἔρχεται, σταματᾷ, κάθηται εἰς τὰ πσινά τῆς· πλησιάζω σιγά σιγά, μὲ τὸ βαρέλι εἰς τὰ χέρια, καὶ πάμ, τὴν κατακιάζω. Οἱ Ἑγγλέζοι ἐξύπνισαν τέλος, κατάλαβαν τι γινε-ται, τρέχουν λοιπὸν μὲ βρηθοῦν, ἀνασηκάνομεν τὸ κλουβί καὶ περνοῦμεν τὸ καλάκι. Τὸ παιχιδι ἐπέ-τυχεν. Ἡ τίγρις βγάζει τὴν οὐρά τῆς ἀπὸ τὴν τρύπῃ, μίαν οὐρά παχειά-παχειά, καὶ ἂν σοὺ πῶ ἐγὼ πέντε, πὲς ἐσοὺ δέκα μέτρα μᾶκρος. Ἀρπᾷ τὴν οὐρά καὶ τῆς κάμω ἕνα διπλὸ κόμβο. Οἱ Ἑγγ-λέζοι ζουλαϊθήκανε. Μ' ἀρπάζανε σηκιά, μὲ ἐκουβάλιον εἰς τὸ καζίνο καὶ φέρε καὶ δὸς του, οὐίσκι χωρὶς σόδα, γενήκαμε σπουπὶ, παπιά ἄμ' το μεθύσι. Τὸ κόψαμε δίπλα καὶ τὸ πρωὶ σὺν ξυπνή-σαμεν εἶδαμεν ὅτι ἡ τίγρις τὸ ἔσκασε μαζὺ μὲ τὸ βαρέλι!!! Ἐἶχαν περάσει κάμποσα χρόνια. Μία μερὰ κυνη-γούσαμε καὶ πάλιν τίγρεις εἰς τὸ ἴδιον δάσος, ὅτε αἴφνης παρετήρησα ὅτι ὄλαις αἱ τίγρεις εἶχανε ἀπὸ ἕνα βαρέλι εἰς τὴν οὐρά τους. Ὡς φαίνεται, ἡ τίγρις μας γενήσε κ' ἔκαμε παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τους ἄλλα παιδιὰ καὶ εἶσι πιάστηκε ράτσα μὲ βαρέλι εἰς τὴν οὐρά. Αὐτὸ σοὺ φαίνεται παράδο-ξον, ε πατριώτη!

— Καθόλου, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς μὲ ψυχρὰ ἀπαθειαν. Εἰς ἐμὲ συνέβη ἄλλο περὶ σπουδαῖο ἀκόμη. Θεμάμα, εἴμαστε εἰς τὴν Γροελάνδη καὶ ἐπήγαμε μὲ τὸν καπετάνιο νὰ κυνηγήσουμε φώ-καις. Ἡμουν εἰσαλωμένος ἀνάμεσα εἰς τοὺς πά-γους, καὶ γιὰ νὰ περνεῖ ὁ καιρὸς περιμένοντας τὸ κυνήγι, ἐπαίξα ἀρμόνικα. Αἴφνης ἤκουσα ἕνα θό-ρουβρον δεξιὰ μου, καὶ πρὶν προφθάσω νὰ σηκωθῶ, βλέπω μίᾳ φώκην μὲ ἕνα ὀλόνοικτο στόμα σὺν πηγάδι καὶ ἐτοιμάζεται νὰ μὲ ρουφήξῃ. Τί νὰ κά-μω; τὰ σάστισα, καί'στὰ χέρια δὲν βαστούσα τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν ἀρμόνικα· χωρὶς νὰ χάνω καιρὸν τὴν πετῶ μέσα εἰς τὸ στόμα τοῦ θηρίου. Τὸ τέχνα-σμα ἐπέτυχε. Τὸ θηρίον, ἀκούοντας τὴν ἀρμόνικα νὰ παίζῃ κάτω ἀπὸ τὴν μύτη του, φοβήθηκε καὶ πηρε δρόμο, τὴν γλύτωσα. Ἀλλὰ τὸ νοστιμότερον μέρος τῆς ἱστορίας ἀρχίζει κατόπιν. Εἶχαν περά-σει κάμποσα χρόνια, ὅτε κατὸ τύχην εὐρέθηκα καὶ πάλιν εἰς τὴν Γροελάνδην εἰς τὸ ἴδιο μέρος. Αἴφνης μίᾳ παραδόξος ἀρμονία ἀκούεται πίσω ἀπὸ ἕνα βράχο. Πλησιάζω μὲ τὴν βάρκα μου, καὶ τί νὰ διῶ; Καμνιά δεκαριά φώκαις ὄλαις μὲ μίᾳ ἀρμόνικα σὲὰ προσθινὰ τους δόντια!!! Ὡς φαί-νεται, ἡ φώκια μου γενήσε καὶ ἔκαμε παιδιὰ, καὶ τὰ παιδιὰ τους ἄλλα παιδιὰ καὶ εἶσι πιάστηκε ράτσα μὲ ἀρμόνικα καὶ παίζανε ἕνα γρήγορο βάλς καὶ χορεύανε σὺν πεταλοῦδες.

Καλαμοῦ.

— ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ —

Εἰς τὸ κουρεῖον. — Ὁ Πλακωτάρης, ἐξαλωμένος φαρδύς-πλατύς εἰς ἕν ἀνάκλιτρον καὶ βυ-θισμένος εἰς τὴν ἡδέϊαν ἀπόλαυσιν τῆς ἀναγνώ-σεως τῆς Εἰκονογραφημένης Ἑβδομαδιαίας Ἐπι-θεωρήσεως «Ἀπ' Όλα» καὶ ὁ κουρεὺς κόπτι, κτενίζει, ξυρίζει τὴν μισοπόδιον κόμην αὐτοῦ. Ἡ ἐργασία εἶχε τελειώσει καὶ ὁ κουρεὺς, δίδον ἐν κάτοπιτρον εἰς τὸν πελάτην, του λέγει: — Κύριε, σὺς ἀρέσουν ἔτσι; Ὁ κ. Πλακωτάρης παρατηρεῖ προσεκτικῶς τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐξακολουθῶν τὴν προσφιλεῖ του ἀνάγνωσιν: — Ὁχι, ὀλίγον μακρότερον. Ἐξομολόγησις τῆς βροσῆ στὴν πενθερὰ του. — Ἀληθῶς τὸ ἔχει μὲ τὸ ἐλάττωμα. Θυμῶναι συχνάκι, χωρὶς λόγον. — Ὅσο γι' αὐτὸ μὴ ἀνησυχῆς. Ἐν ὅσῳ ἐγὼ θὰ ζῶ δὲν θὰ σοὺ λείψῃ ποτὲ ὁ λόγος. Μεταξὺ ζωγράφων. — Ἐγὼ θὰ ζωγραφίσω διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐκ-θεσιν τὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας μου. — Ὅσο γιὰ μένα εἶμαι ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὸν κόπον αὐτόν. Τὸ ζωγραφίζει... μόνη της.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Η Α. Θ. Παναγιότης, Η τις εν τέλει της παρ. εβδομάδος είχε δηλώσει ότι θα παρηλείτο, ανέκαλεσε την παραίτησίν της.

Η Ι. Μονή των Ίβηρων ἀνηγγείλεν, ότι αι κυβερνητικαί αρχαί Μελενίκου προσέφερον εις τὸν ἡγούμενον τοῦ μετοχίου Ροζινοῦ 53 λίρας διὰ τὴν ἀπαλοτρίωσιν τῆς μεγάλης ἐκτάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας θ' ἀνεγερθῆ ἡ ἐκκλησία διὰ τοὺς Βουλγάρους.

Τηλεγράφημα τῆς Δημογεροντίας Γρεβσινῶν εὐχαριστεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ μητροπολίτου.

Ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης περιγράφει διὰ ζοφερῶν χρωμάτων τὴν ἐν Λαγκαδᾷ κατάστασιν.

Ἡ Ἑλλ. Κοινότης Σαβάνης τῆς Ἀμερικῆς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου λίρας 93.

Συνεδρίασε τὴν Πέμπτην ἡ Ι. Σύνοδος, ἐργασθεῖσα ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὸ τακτικὸν καθὼς καὶ τὸν κατάλογον τῶν φόνων, ἐξισλαμίσεων καὶ λοιπῶν δεινοπαθημάτων τῶν χριστιανῶν.

Η Α. Θ. Παναγιότης ἐξέδωκε δύο πιτάκια, τὸ μὲν ἐν ἐπὶ τῷ διορισμῷ τοῦ ἁγίου Λήμνου ὡς προέδρου τῆς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκδρομῆς, τὸ δὲ πρὸς τὸν ὀργανιστὴν αὐτῆς κ. Θωμᾶν Βαλαλᾶν. δι' οὗ ἀνακοινοῦνται αὐτῷ αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βραβεῖον ἀρετῆς — Ἀῦριον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολ. Συλλόγου μετὰ εἰσήγησιν γενησομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου Ἀ. Ζωηροῦ πατᾶ, ὁ κ. Γ. Ἀποστολίδης θ' ἀναγνώσῃ τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ βραβείου τῆς ἀρετῆς Ἐπιτροπῆς.

Γάμοι. — Εὐόιοινοι ἐτελέσθησαν τὴν Κυριακὴν 11 τρέχοντος μηνὸς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Ἐρμού» οἱ γάμοι τοῦ γνωστοῦ ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ καὶ φερέλτιδος νέου κ. Θουκυδίδου Ἐλευθεροπούλου μετὰ τῆς εὐῆγμένης δεσποινίδος Ἀγλαίας Ἰωαννίδου. Παράνυμφος ἦτο ὁ ἀδελφὸς τῆς νύμφης. Μετὰ τὸ μυστήριον ἐπὶ χολοῦθησε χορὸς, ἀφθονώτατος δ' ἔρρευσεν ὁ καιμπανιτης. Εἰς τοὺς νεονύμφους ἀπευθύνομεν τὰς εὐχὰς μας.

Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις. — Ἀρχετοὶ φιλότεγνοι ἐπισκέπτονται καθ' ἐκίστην τὴν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Ἐρμῆ» Ἐκθεσὶν τῆς ὁμογενοῦς ζωγράφου

δεσποινίδος Σ. Κοβάκοβιτς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐορτῶν συνιστῶμεν εἰς πάντας ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὴν ὄφραϊαν καὶ πλουσίαν Ἐκθεσὶν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὐρωσῶν ὄφραϊώτατα δῶρα διὰ τοὺς προσφιλεῖς των.

Ἐσπερίς. — Διὰ τὴν 20 τρέχοντος ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐνναυθα Ἑλλήνων συντακτικῶν ἐτοιμάζει μίαν ὄφραϊαν ἔσπεριδα. Εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναγράφεται ὁ «Πολίτης» τοῦ Μπουρζέ, μετὰ τὰ διαλείμματα δὲ θ' ἀπαγγελθῶσι διάφοροι ἐκλεκτοὶ μονόλογοι καὶ θὰ ἐκτελεσθῶσι μουσικὰ τεμάχια Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκλεκτικότητος τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται μίαν ὄφραϊαν φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἀπόλαυσιν, ὁ σκοπὸς τῆς ἔσπεριδος, ὅστις εἶναι ὑπὲρ νεοπαγῶν Συνδέσμων μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐτάξαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ πολὺ ὑψηλόν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῳ πολὺ ἄχαρι δημοσιογραφικὸν στάδιον, φρονούμεν ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ συγκεντρωθῆ εἰς τὸ Βαριτέ ἀρετῶν πλῆθος. Εἶναι μία εὐκαιρία νὸ ἐκδηλώσῃ ἡ κοινωνία μας τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸς τοὺς φιλοτίμους τούτους τοῦ καλάμου ἐργάτας.

Πανακοθήκη. — Ἐξεδόθη τὸ τευχὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Περιεχόμενα: Καλλιτέχναι καὶ κοινόν, ὑπὸ Παύλου Νιρβάνα. Ὁ θάνατος τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ Βέζ. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Μακεδονίᾳ. Ὁ Εὐτυχῆς, διήγημα Α.

Τσέχοφ, μετάφρασις Π. Παναγοπούλου. Ὁ Ζάν Μωρεᾶς κρίνων Γόλλους συγγραφεῖς. Μανουίκιος Μαίτερλιγκ. Α. Gr. ποίησις F., De!S mone Bronner. Στὴ Κρήτη, μετάφρασις Στεφάνου Μαρτζώκη. Ἐσπερινός, ποίησις Α. Κούκουλα. Οἱ «Ἰχνευταί» τοῦ Σοφοκλέους. Μαζί σου, ποίησις Γ. Περγιαλίτη. Ἐπιθαλάμιον, ὑπὸ Στ. Μαρτζώκη. Ποικίλη σελίς. Μειδιάματα. Σκέψεις. Γράμματα καὶ Τέχναι.

Εἰκόνες: Ἡ λεωφόρος τῶν Πυραμίδων. Τα σχολεῖα τῆς Μακεδονίας. Χορὸς ἑλληνικὸς ὑπὸ τῶν μαθητῶν Λευκωσίας ἐν Κύπρῳ. Ὁ θάνατος τοῦ Σαρδαναπάλου. Ὁ Χρηστομάνος. Χωρὶς μάνα, πίναξ Χ. Συρράκου. Λοικία Κουντουριώτου-Ἀλ. Στεφάνου. Νικ. Παπαλεξανδρῆς. Ἐρ. Σίγκερτς, Λούλη Κρέμμερ.

Υπηρεσία ὀρφανῶν τῆς Παναγίας Πέραν. Καὶ αὐθὺς ἐπὶ τὰ πρόθυρα νέου ἐνιαυτοῦ αἰσίως ἀφίχθημεν. Υπενθυμίζομεν ὅτι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς Παναγίας θὰ συνορτάσωσι τὴν ἐορτὴν τῆς Βασιλόπητας. Τὰς δωρεὰς σας δύνασθε νὰ ἀπευθύνητε ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν εἰς τὴν κάτωθι διεύθυνσιν: Δεσποινίδα Ν. Ζωηροῦ, (Ἀγᾶ Χαμῆμ, 86, Πέραν).

Πωλεῖται εἰς τιμὴν πολὺ συμφέρουσαν χωράφιον τετραγωνικὸν ἐκ 35 στρεμμάτων εἰς τὸ Τσινοῖριον τῆς Γαλοβας, παρὰ τὴν θάλασσαν. Πληροφορίαι παρὰ τὴν κ. Καλλιόπην Γεωργοπούλου, μαῖα, ὁδὸς Γιαζιτζῆ, Κοτζαλῆ, 28, καὶ εἰς Τσινοῖριον, παρὰ τῷ κ. Λεωνίδα Γεωργίου Κούρμα.

Η ΦΘΗΝΙΑ

Ὅστις θέλει ν' ἀγοράσῃ καὶ χωρὶς νὰ ἔξει σι-
ἔχει χρήματα ἢ ὄχι εἰς τῆς τσέπης τὴν κόψιν.
στοῦ Χρησίδ' εὐθὺς ἄς τρέξει νὰ ρωτήσῃ τὸ τί
[τρέχει.
πὸς πωλεῖ μὲ 5 γρόσια δωδεκάδα γραβατῶν
ποῦ ἂν τὰς μεταπώλῃσις πέρνης γρόσια ἑκατό.
κ' ὅταν θέλῃς νὰ πληρώσῃς περισσώτερον ἐν γρόσι,
τὴν ἐγγλέζικα τὴν πέρνης ὅπου καὶ ἂν θὰ ταῖς
[δώσῃς
περισσώτερον ἕνα γρόσι δὲν εἶνε σπατάλη ἐφέτος
θὰ 'χετ' ἔκτακτες γραβάτες τόρα γιὰ τὸ Νέον Ἔτος.
Κεῖται εἰς τὸν ἴσον δρόμον νοῦμερο εἴηντα κ' ἐ-
[κατό,
πάρει' ὅλοι σας ἀμέσως καὶ μὴν χάνετε λεπτό.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΕΙΣ
ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
τῆς Χάγης 1908, Ρώμης 1909,
Λονδίνου 1909.
ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ
ΤΡΩΣΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ
Φαρμακείον Ἀγγλο-Ἀμερικανικόν,
Πέραν, Μημηατάκια, 63.

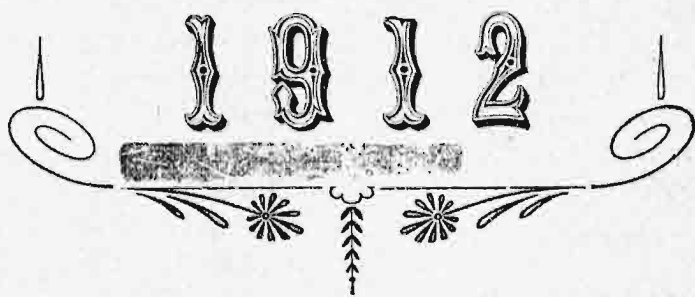

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντι-
κειμένων διὰ δῶρα ἢ δι'
ἀτομικὴν των χρῆσιν, ὡς
καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς
πρὸς μεταπώλησιν, ἄς ἀπευ-
θινθῶσιν ἐν Γαλατᾷ, ἐντὸς
τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανίου,
ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν
ΑΠΟΘΗΚΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
τοῦ ὁμογενοῦς κ.
ΒΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ
γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγά-
λου ἐξαγωγικοῦ οἴκου
τῆς Ἰαπωνίας,
ἐνθα θέλουσιν εὐρη ὅλα τὰ
ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπω-
νικῆς βιομηχανίας εἰς τι-
μὰς ἀπίστευτως εὐθηνὰς.

ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

'Ας' 'Ολα

ΘΑΥΜΑ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

ΕΥΘΗΝΙΑΣ

Ἀντὶ πάσης διαφημίσεως, ἀντὶ παντὸς ἐπαίνου, ἀντὶ περιττῶν λόγων,
σημειοῦμεν τοὺς ἑξῆς **ΑΡΙΘΜΟΥΣ** :

Σελίδες μεγάλαι περὶ τὰς 80, ἰσοδυναμοῦσαι πρὸς 200 τοῦ συνήθους σχήματος τῶν Ἡμερολογίων.

Εἰκόνες 131, γελοιογραφίαι καὶ λοιπαί.

Θέματα ὑπὲρ τὰ 50, ποικιλώτατα καὶ ἐπικαιρότατα εἰκονογραφημένα.

Εἷς διαγωνισμὸς ἐνδιαφέρων τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς κυρίας με 2 μεγάλα βραβεῖα

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΩΝ ΦΡΑΣΕΩΝ,

ἰδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. ΙΣΑΑΚ ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ καὶ μ' ἑλλανόδικον ἐπιτροπὴν ἀπὸ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας,
δημοσιογράφους καὶ λογίους, κυρίας καὶ δεσποινίδας.

Ἐξώφυλλον χρυσοῦν τρίχρωμον.—Χάρτης στιλπνὸς πρώτης ποιότητος.—Ἐκτύπωσις ἐπιμεμελημένη

ΕΙΣ 3 ΧΡΩΜΑΤΑ

Ἄλλα αὐτὰ παρέχονται εἰς τὸ ἀπιστεύτως μικρὸν τίμημα τῶν

ΤΡΙΩΝ 3 ΤΡΙΩΝ

ΓΡΟΣΙΩΝ ΜΟΝΟΝ

Ἀγοράσατε τὸ Ἡμερολόγιον **ΣΗΜΕΡΟΝ**, διότι **ΑΥΡΙΟΝ** ἴσως θὰ εἶναι ἀργά.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας τὸ Ἡμερολόγιον τιμᾶται ἐλεύθερον τῶν ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς Γρόσια 5.

Ἄπ' Ὅλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἰδρυθεῖσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελεῶν) Γρ. 25.—

τὸ ἔξωτερον » » » Φρ. 8.—

Ἐξώμνηοι τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ «Ἄπ' Ὅλα» ἐκτυπῶνται ἐβδομαδιαίως εἰς ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΓΑΛΑΤΑ· ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΑΤΣΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίᾳ αἰτησίᾳ πρὸς ἐγγράφην γίνεται δεκτικὴ, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτύπου.

ΝΙΓΔΗΝ, Χ. Κ. Κωνσταντινίδην, κατεχωρίσαμεν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας τὰς 25 ἐγγραφὰς τῶν ἡμερολογίων, τὰς ὁποίας δι' ἐνεργειῶν σας ἐκάρτατε ἐν Νιγδῇ ἐλήφθησαν 2 λίρ. Τουρκ., σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν πρὸς τὸ «Ἄπ' Ὅλα» συμπάθειάν σας, αἰτούμενον δέμα στέλλεται.

ΠΑΝΟΡΜΟΝ, Δ. Ἡλιόπουλον, ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ἡ «Γυνὴ» δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι. — ΠΕΡΓΑΜΟΝ, Ἀδελφοὺς Κασκασιάδου, σὰς εἶδομ., διὸ καὶ αἱ δύο σας ἐπιστολαὶ 15 Σεπτ. καὶ 26 Νοεμβρ. ἐλήφθησαν μετὰ τὰ ποσά, τὰ ὁποία γράφετε, δι' ἃ σὰς ὑπερευχαρ., εἰς τὸν διευθ. τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἡμερολ. παρεδώσ. τὰ 100 γρ. εἰς γραμ. ὁμοίως καὶ τὸν κατάλογον τῶν ἐγγραφέντων παρ' ὑμῶν, προσεσχῶς ἀποσταλήσονται. — ΠΟΡ, Θ. Α. Ζερβουδάκη, δελτάρ. σας ἐλήφθη, ἡ διευθ. τοῦ ἡμερολ. θὰ σὰς ἀποστείλῃ κατ' αὐτὰς δύο σώματα γράφετε καὶ ἅπ' εὐθείας εἰς αὐτὴν στείλ. τὸ ἀντίτ. 6 φυλ. 63ου λαμβάν. — ΠΡΟΥΣΑΝ, Π. Εὐγενεΐδην, λίτρα 3 ἰσοτίμον τραβηκτικῆς μας ἐπληρωθῆσαν ἡμῖν ὑπὸ Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, θεομᾶς εὐχαριστίας, περὶ ἡμερολογίων σας ἐγράψαμεν τὴν συγκατάθεσιν μας ἐλήφθησαν, εὐχαρ.

ΣΥΜΗΝ, Ἀγ. Παλαμάκου, συνημορφώθημεν, τοῦ λοιποῦ θὶ στέλ. εἰς δέμα ἀνά 4, γραμματ. ἐλήφθησαν, εὐχαρ., ἐσημειώσαμεν ὑμᾶς διὰ 3 συμ. ἡμερολ.

ΦΑΤΣΑΝ, Π. Κωνσταντινίδην, εὐχαρ. διὰ τὰς τόσας πολλὰς ἐνεργείας σας πρὸς τὸ ἔργον μας, νέαι ἐγγραφαὶ δι' ἐπιθεώρ. μας καὶ ἡμερολογίου ἐγράψαμεν, δι' ἀντίτιμον καὶ προσπαθείας σας δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μας.

ΧΙΟΝ, Οὐραν.αν Ι. Φρυδά, ἐπιστ. σας μετ' ἐσώκλειστον τίμημα ἡμερολ. εἰς γραμ. ἐλάβομεν, προσεσχῶς ἀποστελλόμεν, εὐχαρ., ἐλλείπ. φύλλα λαμβάνετε. — ΧΙΑΝΗ, Αἰδ. Π. Εὐστράτιον, ἐλήφθη ἐπιστολή σας καὶ ἀντίτ. ἡμερ. καὶ φυλ. στέλλονται.

ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ, Κ. Τριανταφυλλίδην, ἡμερολ. ἐσημειώσ., σταλήσεται, ἀντίτ. ἐλήφθη. — ΑΓΙΑΝΤΖΙΚ, Ἐλ. Χαρητῆν, πολὺ εὐχαριστοῦμεθα, διὸ τυγχάνετε τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ «Ἄπ' Ὅλα», ἀντίτ. ἡμερ. ἐλήφθη, θέλει δὲ ἀποστείλῃ ἡ Διεύθυνσις ἅμα τῇ ἐκδόσει, εὐχαριστοῦμεν. — Αὐτόθι, Παναγ. Χαρητῆν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν τρέφετε πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησίν μας. Θέλομεν συνημορφωθῆ. — ΑΒΟΥΝΙΑ, Ν. Μπόλλαν. Εἰς γραμ. ἀντίτ. ἡμερ. ἐλάβ., σταλήσ., εὐχαριστ., ἀριθμοὶ θὰ σταλῶσιν, ὑπομένετε, ἀλλὰ σὰς παρακ. ἀναγνώσατε δήλωσιν, ἧτις ἀναφέρει, ὅτι μεγάλη ζημία γίνεται εἰς τὴν Ἐπιθεώρησίν μας, καθότι στέλλομεν διπλά. Εὐχ. διὰ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν.

ΒΑΛΙ ΚΕΣΣΕΡ, Π. Πασβαντίδην, κατάλογος ἐγκαίρως εἶχε σταλῆ, ἐν τούτοις στέλλομεν ἕτερον, ἐσημειώσαμεν ἡμᾶς διὰ 5 ἡμερ., εὐχαριστοῦμεν.

ΓΚΙΟΥΜΟΥΑΤΖΙΝΑΝ, Γεώργ. Ματούπουλον, ἰατρὸν, τὸ ἰσοτίμον τῆς ἐφ' ὑμῶν τραβηκτικῆς μας, τὴν ὁποίαν ἐπηρεασθῆτε ν' ἀποδεχθῆτε ἐκ δύο λίτρων Τουρκ., ἐπληρωθῆμεν διὰ τῆς Τραπ. Ἀθηνῶν, δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας μας. — ΓΚΙΟΝΕΝ, Ὁδ. Δημητριάδην, ἐλήφθη ἀντίτ. ἡμερ., θ' ἀποστελλόμεν, εὐχαρ.

ΔΟΥΣΣΕ (Ἄδα παζάρ), Ἰωάν. Θεοδώρου, ἀναμενομεν ἀντίτ. τῶν φύλλων σας. — Τρέφονα Χ' Παντελίδην διὰ Γ. Δημητριάδην, τὴν πληρωμὴν τῆς Ἐπιθεώρησ. μας ἀπεστείλατε.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, Πέτρον Σταυρινόν, γράφατέ μας διατὶ τὸ φύλλον σας ἐπεστράφη εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἐνῶ ἔχετε προπληρωσῆ, περιμένομεν ποῦ νὰ τὸ διευθύνωμεν. Αὐτόθι, Εὐστ. Καρὰ Ἀντωνίου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν χωρὶς ἄλλο τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν δύο κατὰ συνέχειαν φυλλάδια σας μᾶς ἐπεστράφησαν, διὸ τούτο προέρχεται ἐξ αὐτοβούλου ἀνεργείας τοῦ ταχυδρόμου σας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, Στ. Ποδίκολογλου, ἐλήφθη ἐπιστολή σας καὶ ἀντίτ. ἡμερ., εὐχαρ., σταλήσεται.

ΙΒΡΙΝΤΙ, Ἰωάν. Γιάγκον, σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ αἰσθηματὰ σας πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν μας, τὴν ὁποίαν ἀπακαλεῖτε λαιρετήν, σὰς ἐνεγράψ. διὰ 3 συμ. ἡμερ., τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτ. γρ. 15 ἐλάβ. εἰς γραμ. Τὸ ἔφεστιν ἡμερολ. τοῦ Σκόκου εἶνε πολὺ καλόν, ἀπευθυνθῆτε πρὸς τὸν ἐκδότην του Κ. Χ. Σκόκου, ὁδὸς Ἀραχωβῆς, Ἀθῆνας αἰτούμενα φύλλα στέλλομεν. — ΙΚΟΝΙΟΝ, Εὐάγγ. Χιάτου. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν τόσην συμπάθειαν καὶ εκτιμῆσιν, ἣν ἔχετε πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν μας, λοποτύμεθα δὲ πολὺ, διὸ ζητεῖτε τῆς πρώτης ἐξαμηνίας σειρᾶν, ἧς οἱ ἀρ. 4, 5, 7, 18 ἐξηντήθησαν, ὡς ἐκ τούτου θὰ λάβητε ὄλους τοὺς ἄλλους ἀριθ., δηλ. 31 φυλ., ἐκτός τῶν 4, εὐχαρ., ἀντίτ. περιμένομεν. — ΙΟΥΠΗΝ, Γεώρ. Ἐλευθεριάδην, ἐσημειώσαμεν ἡμερολογία σας, φυλ. λαμβάνετε, φροντίσατε εἰς ταχυδρ.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ, Γ. Καμπούρογλου, Αἰτούμενον ἀριθ. ἡμερ. ἐσημειώσαμεν, εὐχαριστ. — ΚΑΒΑΛΛΑΝ, Ἰωάννην Τάγγον. Τίμημα ἡμερ. ἐλήφθη, εὐχαριστ. ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ, Νικόλ. Παπᾶ Ἀντωνίου, ἐσημειώσαμεν ἡμερολογίων σας, τίμημα ἔτησ. ἐγγραφῆς σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΝ, Πρωτοπρεσβ. Θεοδόσιον Κ. Συμεωνίδην. Ἐσωκλειστῶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας εὐρομεν ἀντίτ. ἡμερολ., θὰ σὰς πέμψωμεν, εὐχαριστοῦμεν. — ΚΡΕ-

ΜΑΣΤΗΝ, Κωνστ. Ε. Κραλίδην, παρὰ τοῦ κ. Α. Π. Χουρμ. ἐλάβομεν ἡμερολ. ἀντίτ., ὡς καὶ συμπλήρωμα τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας, εὐχαρ. Κατ' αὐτὰς στέλλομεν ἡμερολ. εἰς διευθ. σας. Ἡ δημοσιευμένη ἱστορία τῆς Τουρκίας εἰς τὸ «Ἄπ' Ὅλα» τοῦ κ. Μελισσοπούλου εἶναι περίληψις ἐξ ἀνεκδότου εἰσέτι ἐκτενοῦς συγγράμματος, τὸ ὅποιον ὁ κ. Μελισσ. σκέπτεται νὰ ἐκδώσῃ.

ΛΑΡΙΓΚΟΒΑΝ, Δημ. Γ. Βαράνον Ἐνεγράφητε εἰς τὸν κατάλ. τοῦ ἡμερ., τίμημα ἐλήφθη, εὐχαρ. Ἀλλαγὴ διευθύνσεώς σας ἐγένετο, ἐλάβομεν ἐν γρ. δι' ἀλλαγὴν διευθύνσεώς σας. — ΛΑΔΙΚ, Γαβριήλ Ἐφέντην. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη, ἀλλαγὴν διευθύνσεώς σας ἐσημειώσαμεν, φυλλ. ἐστάλη.

ΜΑΡΩΝΕΙΑΝ, Ἀντών. Ἀνθιμον. Σειράν σας ἀποστέλλομεν, πᾶ ἀκαλοῦμεν νὰ μας δηλώσητε τὸν αὐτ. ἀριθ. τῆς ἀποδείξεως, τὴν ὁποίαν κατέχετε.

— ΜΥΣΟΠΟΛΙΝ, Τασὸν Βιδούρην. Ἐλήφθη τίμημα διὰ ἡμερολόγια, εὐχαριστ., σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὸν κατάλ. τοῦ ἡμερολ. Ποιήματά σας ἅμα τῇ παραλαβῇ ἐδόθησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν. ἅμα τῇ ἐγκρίσει θὰ δημοσιευθῶσι. — ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Χαρίλαον Γιακουμῆν, 50 ἐστάλη, ἀντίτ. ἡμερολ. ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, θὰ ἀποστελλόμεν. — Αὐτόθι, Βασίλ. Παπαδόπουλον, ἐπιστ. ἐλήφθη, ζητούμενος ἀριθ. λαμβάνετε, ἀντίτ. 2 φυλ. ἐλάβομεν, εὐχαριστ. — Αὐτόθι (Σκόπελον), Ἀντ. Γ. Βογιατζῆν, διὰ τὴν τόσην ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν μας σὰς εὐχαριστ., φυλ. 1 ἐξ. σὰς ἀποστέλ., ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἀρ. 4, 5, 7, 18 δὲν ὑπάρχουν, ὥστε ἂν θέλητε συμπληρώσατε ἀπὸ πᾶ φίλον σας αὐτὰ, περιμένομεν. —

ΜΕΔΕΝΙΚΟΝ, Δημ. Θ. Σινίρην, ἀντίτ. ἡμερολογ. ἐλήφθη, σταλήσεται, εὐχαριστοῦμεν. — ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Α. Ζάλην, ἡ Ἀθηναϊκὴ Τράπεζα ἐπλήρ. διὰ λογαριασμὸν σας λίρ. Τουρκ. ἐπίτ., δι' ὧν καὶ ἐπιστώσαμεν ὑμᾶς, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — ΜΗ-

ΣΤΙΓΝΑ, Παπᾶ Θρασύβουλον, ἐπιστ. σας ἐλήφθη ὡς καὶ ἀντίτ. εἰς χαρτ. 40 γρ. εὐχαριστοῦμεν, σταλήσονται, διὰ τὴν σύστασιν τῆς παραλαβῆς θὰ φροντίσωμεν.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ, Χρ. Βαφειάδην, ἐσημειώσαμεν ἀριθ. ἡμερολογίων σας, θὰ σὰς ἀποστελλόμεν σύμφωνα μετὰ τὴν διεύθυνσιν, ἣν ἐγράψατε, 1 λίρ. Τουρκ. ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν.

ΞΑΝΘΗΝ, Ἀδελφ. Γούναρη, ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν τὸν ἀριθ. τῶν ἡμερολογίων σας, ἀποδείξεις σὰς ἐστειλάμεν, φροντίσατε εἰς ταχυδρομείον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἐμβασμα. — Αὐτόθι, Κ. Ζωΐδην, ἡμερολ. σας ἐσημειώσαμεν, σταλήσεται, ἀντίτ. εἰς γραμ. ἐλάβ., εὐχαριστ., φυλ. σὰς ἀποστέλλομεν.

Ἐξεδόθη :

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας Β. Κιολεμένογλου — «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα»

Εὐρίσκειται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα

καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ :

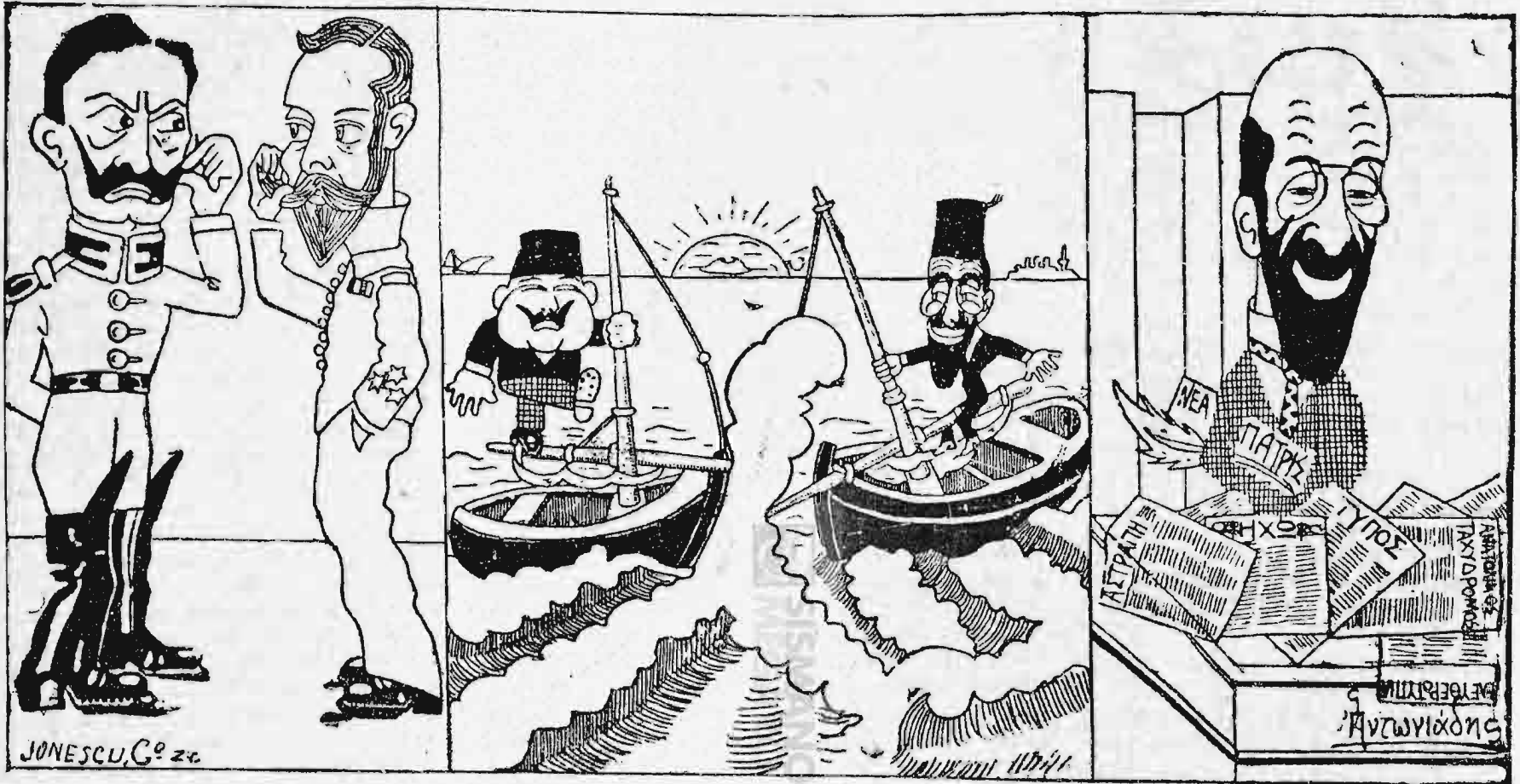
Διόδωρος Γαλατᾶ Σεραΐ, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

ΔΕΛΤΙΟΝ

παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Ἀσκήσεις τῶν ἐν τῷ 70ῳ φύλλῳ δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Φιλειρηνική πολιτική.

Το ναυάγιον της συνεννοήσεως.

Ο δυστυχής είναι αξιολύπητος, διότι δέν του τήν άλλαξαν.

Μεταξύ Σκύλλης και Χαρύβδως.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξύ γνωστών.
— "Ωστε λοιπόν ένυμφεύθησ; και είναι πολύς καιρός ;

— "Ε, φίλε μου, σάν παντρευθῆ καινείς, πάντα τοῦ φαίνεται ὅτι ἀπό πολὺν καιρὸν εἶναι παντρεμμένος.

Μετά 20 ἔτη.

— "Ἴδου ἓνα γράμμα ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ εἶμεθα ἀρραβωνιασμένοι. Μοῦ ἔγραψες πὼς εἶμαι μοναδική εἰς τὸν κόσμον. Πόσον άλλαξαν ἀπὸ τότε οἱ καιροί !

— "Ὁχι διόλου, πάλιν ἐξακολουθῶ νά ἔχω τήν ἴδια γνώμη.

— Καί ἂν ἡ γυναῖκά σου μάθῃ ὅτι τήν ἀπατάς ;
— Εἶναι χίλια μίλια μακρὰν νά φαντασθῆ τέτοιο πράγμα, θά εὐρίσκειται τώρα στήν ἀγκαλιά τοῦ ἐραστοῦ της !

— Κύριε, εἶμαι πανδρεμμένη.
— Καί ὅμως καί ἡ γυναῖκα μου εἶναι πανδρεμμένη καί ὅμως δέν μοῦ ἀρνήθηκε ποτέ τὸ φιλί τοῦ μ' ἀρνήσαι σύ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Τηπ. 'Αριστοβούλου, 'Αναστασιάδου και Σας — 'Υπεύθυνος 'Αριστόβουλος Δ. Χρησιτίδης.